

El Parlament alenteix el 'Brexit' de Johnson

Avala l'acord del primer ministre però descarta una tramitació a la desesperada

Interior recull imatges de l'actuació dels Mossos

Vol investigar si s'han produït abusos

FINQUES Pous

Ei propietari!
No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 23 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15158 - AVUI / Any XLI. Núm. 14028 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P9-22

Hi tornen

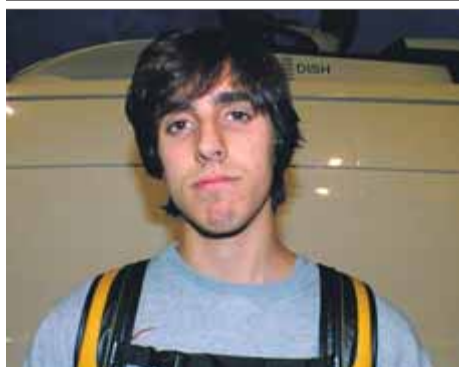
MOCIÓ • Els grups sobiranistes planten cara al TC amb una moció contra la sentència i que al·ludeix a l'autodeterminació

TORRENT • El president assumeix totes les conseqüències per defensar que al Parlament "es pugui parlar de tot"

Què en pensen els joves?

Set joves diuen per què es manifesten

Denuncien la repressió i la falta de drets

Alguns dels joves que El Punt Avui ha entrevistat ■ NÚRIA SALA

Torra pressiona Sánchez

Torna a trucar al president espanyol, que no respon i en fa broma

Nacional

P26,27

La mobilització d'ahir a Barcelona ■ ACN

La protesta del sabó reclama justícia

Aboquen desgreixador a la font de la plaça Espanya per "netejar" la sentència

Nacional

P24

Catalunya lidera l'excés d'ozó en l'aire a l'Estat

Adverteixen que se superen els llindars d'alerta per primer cop des de l'any 2003

Europa-Món

P27

La UE renya Espanya pel risc important de dèficit

La comissió insta el govern espanyol a elaborar un nou pla pressupostari

LA MILLOR JUBILACIÓ

- Feu un vitalici i viviu a casa vostra com sempre
- Cancel·leu els deutes i viviu una jubilació més tranquil·la

Tel. 972 941 697

RENDES VITALICIES
VITALICUS

C/ Riu Güell, 58 (Edifici CINC)
17001 Girona
info@rentasvitalicus.com

188025-181024L

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Poc democràtic

Acabo de llegir dues novel·les que culminen amb dos atemptats frustrats a Franco. *Mister Folch*, d'Adrià Pujol Cruells,

publicat per Empúries, i *Els impostors*, de Pilar Romera, de Columna Edicions. Els les recomano perquè, tot i que són molt diferents, valen molt la pena. Tornant a Franco i els atemptats, ja saben que es van quedar en això, en intents, en temptatives que o bé es van frustrar o no van reeixir perquè el Caudillo va tenir tanta sort que la mort se'l va endur al llit. Que hi havia ganes de pelar-lo és evident, i que els del ram de la literatura ens hi hem abonat és prou conegut. Sobretot per la capacitat catàrtica que té aquesta disciplina per fer viure als lectors allò que haurien volgut experimentar i que la realitat no els/ens ho va permetre. Ara, també és veritat que malgrat que el dictador es va morir aquell 20 de novembre del 1975, la seva filosofia, el seu tarannà, els seus ideals ja hem vist que s'han mantingut ben vius. Els seus hereus repartits i col·locats en di-

Perquè que la fundació que porta el seu nom i que té per objectiu enlitar i lloar el llegat d'un dictador rebí fons públics és inaudit

verses empreses, institucions i governs s'han encarregat de perpetuar-los amb la necessària i precisa connivència constitucional. Perquè que la fundació que porta el seu nom i que té per objectiu enlitar i lloar el llegat d'un dictador rebí fons públics és inaudit. Enlloc on s'hagi restituit la democràcia, i no penso només en Alemanya. Però és comprensible per tal com hem vist que funciona aquest país després de la desaparició física de Franco. I ho recordo perquè aquests dies la figura del dictador reviu amb més ímpetu que mai i centra l'actualitat a propòsit de l'espectacle esperpèntic en què s'ha convertit el procés d'exhumació de les seves restes del Valle de los Caídos. És una promesa electoral que compleix Pedro Sánchez, un trumfo que pretenia brandar al seu favor i que ara se li girarà en contra com un bumerang. I més encara en un context on malgrat aquest gest, el president espanyol en funcions està més a prop d'actituds autoritàries i despòtiques més pròpies d'aquell règim que pensàvem mort i enterrat que no pas d'un que s'ha demostrat ben poc democràtic.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

“Vingui d'on vingui”

El president –en funcions– del govern espanyol Pedro Sánchez no es vol posar al telèfon quan Quim Torra, president en plenitud de la Generalitat, li truca, pel motiu que aquest no ha condemnat la violència dels carrers aquests últims dies. Jo li he sentit condemnar-la reiteradament, “vingui d'on vingui”. Que ho ha fet tard? Sánchez no li exigeix pas la rapidesa, i en tot cas la condemna ha arribat. El que passa és que la generalització del “vingui d'on vingui” no val per a Pedro Sánchez. Sembla que Torra vulgui dir que condemna la violència en general, la de la policia inclosa, i Sánchez la vol restrictiva: ha de condemnar només la dels manifestants. Com que portem al darrere la violència d'aquell primer d'octubre, atribuïble només a la policia, i com que hi ha hagut tanta violació de drets des de llavors sense que ni Pedro Sánchez ni la seva lleial oposició ho hagin condemnat, s'entén que Torra s'aculli al “vingui d'on vingui”. Ganes de no posar-se al telèfon. Tampoc no ho feia, ell o Rajoy, quan no hi havia violència o n'hi havia d'una sola galta, governant

“El president Sánchez no atén les trucades del president Torra

Puigdemont. S'ha explicat mil vegades que el referèndum del primer d'octubre del 2017 i les successives manobres d'aquell mes infaust tenien per objectiu pressionar el govern espanyol perquè s'assegués a una taula de negociació. Ni taula ni negociació: violència i feina per als jutges. El lehendakari Urkullu va voler intercedir entre les dues parts. La tendència va ser no posar-se al telèfon, “vingués d'on vingues” la trucada. Deuen ser els únics insensibles a la telefonia perquè jo, al carrer i a les cases, només veig gent fent i atenent trucades. Els antecessors d'Urkullu s'havien fet un tip de

condemnar la violència “vingui d'on vingui”. De fet, em sembla que la frase és una creació seva. Em sembla també que Madrid era més comprensiu i es posava al telèfon, sense que hi hagués mòbils que ho facilitessin.

S'han vist les imatges del moment en què un membre del gabinet presidencial comunica a Torra que Sánchez no es vol posar al telèfon. Torra exclama “quins collons!”. La frase ha estat molt criticada pels que de Torra ho critiquen tot, propis i estranys. Es veu que desprestigia la institució. Què volien que digués? “Quina contrarietat!”? “Vatua l'olla!”? Un cotxe distret anava contra Pompeu Fabra. Un transeünt que ho veia li va dir: “Ull viu, Mestre, que us atropellaran.” L'atropellament va ser un fet. El transeünt li va dir: “Mireu que us ho havia advertit.” Fabra li va respondre: “Si m'haguéssiu dit *oju...*” El fet es va divulgar. L'obra del Mestre no se'n va ressentir pas, per aquest motiu.

Quants “*icojones!*” no es deuen sentir al govern de Madrid. Fins i tot “collons”. El d'Estanislau Figueras: “N'estic fins als collons de tots nosaltres.”

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/eg7hkm>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El desafiament

No vols caldo? Dues tasses! Com que el Tribunal Constitucional no permet al Parlament de Catalunya parlar de segons quins temes a l'hemicicle, els grups independentistes (que encara són JxCat, ERC i la CUP) han pactat que en tornaran a parlar. Els portaveus parlamentaris de les tres formacions van fer públic ahir el document que sembla que es debatrà en el primer ple que es farà al Parlament després de les eleccions espanyoles del 10-N, que són aquestes eleccions tan importants i tan espanyoles que fins i tot s'hi presenta la CUP. El document es va fer públic a mig matí i deu minuts després ja tothom parlava del gran desafiament que suposa. No en dubto, que sigui un desafiament. Perquè així ho entendre el Tribunal Constitucional, els Casados, els Riveras i els Sánchez de torn (de Vox ja ni els en parlo, perquè per ells el desafiament és simplement que existim). Pe-

“Que la resolució del Parlament sigui interpretada com un repte és el reflex de la democràcia que tenim (o que patim)

rò vostès s'han llegit el document? Facin-ho, sisplau. És ben trist, que un conjunt d'obvietats, sense cap transcendència legal (no veig que el text tingui cap efecte real) s'hagi convertit en aquest desafiament que, insisteixo, és. La resolució de consens (ja era hora, que consensuessin alguna cosa les formacions independentistes, no?) diu coses tan òbvies com que es rebutja la sentència de l'1-O, que la condem-

na és un escàndol, que cal diàleg per resoldre un conflicte que és polític i, és clar, es reivindica “el dret dels diputats a poder debatre sobre els assumptes que interessin a la ciutadania, inclosos el dret a l'autodeterminació, la monarquia o la sobirania”. I s'hi afegeix que el Parlament defensarà els cops que calgui, “la reprovació de la monarquia, la defensa de l'autodeterminació i la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya per decidir el seu futur polític”. Si això, si aquest seguit d'obvietats i intencions, s'interpreta (pel TC, pels Riveras, els Casados i els Sánchez de torn) com un desafiament (que tal com estan les coses ho faran) és el reflex de la democràcia que tenim (o patim). Un desafiament va ser el 9-N, l'1-O i potser altres coses que no van acabar passant. Però la resolució del Parlament (llegeixin-se-la, insisteixo) no hauria de passar d'una simple declaració d'intencions.

EDITORIAL

El Parlament s'hi pot parlar de tot

Diu molt de la mala salut democràtica de l'Estat Espanyol que els tres grups independentistes del Parlament de Catalunya hagin de filar prim i buscar una fórmula matisada per referir-se a l'autodeterminació en la moció de condemna a la sentència sobre l'1-O del Tribunal Suprem que van presentar ahir, tot per evitar –o intentar-ho– l'acció del Tribunal Constitucional, que ja ha advertit, amb amenaces penals i per indicació del govern de Pedro Sánchez, que la cambra catalana no pot parlar ni d'aquest, ni d'altres temes relacionats amb la sobirania de Catalunya. I també diu molt que, just després de fer-se públic el text, alguns dels grups unionistes de la cambra i una majoria dels mitjans espanyols no triguessin ni un minut en demanar una ràpida actuació del govern i del tribunal espanyols contra la Mesa del Parlament i el president Roger Torrent. Això sense que la moció no hagi estat encara ni votada.

Les amenaces del govern espanyol i del Constitucional cap al Parlament de Catalunya són inacceptables en una democràcia moderna. Prohibir a una cambra que parli, discuteixi o aprovi les mocions que vulgui sobre el tema que vulgui, més quan aquestes sovint tenen un caràcter simbòlic, és un pas enrere que constitueix una vulneració dels drets més bàsics de la representació política dels diputats, com són la llibertat d'expressió i la iniciativa política. L'acció del Constitucional suposa també desvirtuar el paper del Parlament de Catalunya, reduint-ne encara més el seu paper institucional, ja prou malmès els últims anys pels reiterats recursos contra les lleis aprovades per la cambra catalana. L'Estat no dubta en creuar línies vermelles en la seva actuació contra la dissidència política. La democràcia va de baixa.

De reüll

Emma Ansola

Superats

Les reaccions a la sentència del Tribunal Suprem ens han superat a tots, i molt especialment la resposta del col·lectiu més jove, els que ara han estat rebatejats com la generació primer d'octubre. Vaig poder observar com fins al dia abans de la sentència, l'equip de govern es preparava per fer front a una resposta cívica que, calculaven, estaria protagonitzada per multitudinàries marxes per la llibertat, alguna manifestació, talls de carretera i les accions que proposés el Tsunami Democràtic. A excepció d'algun acte sorpresa, la resta es podia controlar. Tanmateix, la reacció de molts manifestants va ser del tot inesperada. Amb els seus actes semblaven llançar un crit al món de ràbia, indignació i frustració en considerar-se atacats per uns fets, els que narrava la sentència, que no van existir. Allà on la resolució veia violència, els joves hi defensaven el dret de protesta i manifestació, i en cap de les pàgines de la sentència s'apreciava el més mínim reflex de justícia. I el pitjor de tot és que a l'únic lloc on podien cridar era al carrer, després que el Parlament i els partits quedessin tenallats pel 155, el Tribunal Constitucional i la fiscalia. La resposta a tota aquesta indignació, però, s'ha traduït amb més tenalles, la mà dura de la policia, amenaces de presó per a l'actual govern, i l'equivocada provocació de Sánchez homenatjant la policia espanyola però no els Mossos. Tots s'han vist tan superats que no troben la sortida.

Les cares de la notícia

COMISSÀRIA DRETS HUMANS DEL CONSELL D'EUROPA

Dunja Mijatovic Vigilància europea

Responent a una pregunta de Diana Riba sobre la sentència del Suprem, i després de suportar les impertinències de l'exministre socialista Fernando López Aguilar, Dunja Mijatovic va anunciar que farà una visita a Espanya, on veu “problemes” amb la llibertat de reunió.

PRIMER MINISTRE DEL CANADÀ

Justin Trudeau Aguanta tot i el desgast

Malgrat el desgast que ha patit darrerament per diversos conflictes que li han minvat la popularitat i li han fet perdre la majoria absoluta, Justin Trudeau ha tornat a guanyar les eleccions per al Partit Liberal. Ningú espera que tingui problemes per arribar a acords amb els conservadors.

DIPUTADA DE VOX

Macarena Olona A l'estil de Ciutadans

La portaveu del partit ultradretà a la diputació permanent del Congrés va ser expulsada per la presidenta, Meritxell Batet, després d'una performance al més pur estil de Ciutadans, en què exigia que es decretés l'estat de setge i excepció a Catalunya exhibint fotografies dels aldarulls.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Sense seguretat

El ple del Suprem no decidirà fins al 5 de novembre qui ha de pagar l'impost, si el client o el banc. Jutges i magistrats, sorpresos per la decisió.

10
anys

'Low cost' d'Iberia

La companyia Iberia anuncia la constitució d'una nova línia low cost amb el clar objectiu d'omplir l'aeroport de Madrid de més vols internacionals.

20
anys

Pacte amb ERC

José María Aznar accepta que Jordi Pujol pacti amb ERC i mantingui l'acord a Madrid. Maragall augura una legislatura inestable de menys de 4 anys

Full de ruta

David Marín

Combatre la realitat

Hi ha tres maneres d'enganyar sense que ho sembli gaire: ocultar o silenciar tant com es pugui elements importants de la informació que no ens interessin, afegir elements inventats o que no estan prou contrastats i que reforcen el nostre relat dels fets, i modificar subtilment els elements reals perquè acabin tenint una significació determinada al gust de l'emissor de la informació. Una notícia pot contenir informació veritable i alhora ser una gran mentida. Per exemple, si en una notícia sobre els incidents de l'aeroport no es diu res de l'extravagant contundència de la policia, origen en part de l'espiral d'acció-reacció posterior. O si n'afegim elements inventats: que si l'home que fugia del fum de les flames amb un nadó als braços s'enfrontava als manifestants (el fet era prou impactant per si mateix, no entenc perquè alguns mitjans havien d'afegir-hi l'invent per crear encara més impacte). També si alterem subtilment (o no tan subtilment) els elements reals: nazis de càrcer són "constitucionalistes" o "manifestants amb banderes espanyoles".

La manipulació del llenguatge també serveix per modificar subtilment els elements reals: jugar amb el llenguatge bèl·lic o afegir constantment el mot violent, sense aturar-se en cap moment a valorar exactament què és violència, porta a deformar dramàticament els fets fins a fer-los insuportables emocionalment per a molta gent, especialment entre els que no són independentistes. En canvi, situacions semblants en altres països es descriuen en els mateixos mitjans com a "protestes".

Fa anys, quan només hi havia manifestacions tranquil·les, molts mitjans espanyols ja hi jugaven: les pintades eren "atacs", els manifestants eren "comandos separatistes", tallar una carretera era cometre "actes violents", pervertien el llenguatge no només per crear un clima d'alarma gravíssima entre la població no independentista, sinó per aplanar el camí de la repressió judicial. En moments com aquest, més que mai, cal periodisme rigorós, i no de trinxera. Però arriba en el pitjor moment del periodisme a l'Estat, després d'una dècada de deriva propagandística i combativa contra el "procés". Aquí ara es cremen contenidors. Però a l'Estat fa anys que el periodisme s'ha socarrimat, quan en lloc d'explicar les coses, les combat.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Terrorisme d'estat (1)

Aquest tipus de terrorisme es produeix per primera vegada en *democràcia* el 23-F del 1981, tres anys després d'haver-se aprovat la Constitució que oficialitzava el règim del 78. Un terrorisme disfressat de *golpe de estado*, com el van definir posteriorment, promogut per alts càrrecs civils i militars de l'establishment que no acceptaven la Constitució. El general Armada, afí a la casa reial, fou dels que més es significaren; fou condemnat junt amb altres dos militars, a 30 anys de presó, però només en compliren una quarta part tractats a cos de rei. En aquella dècada, el govern González promovia oficialment el primer terrorisme d'estat amb la creació de l'antiterrorisme dels GAL, que comandaren els seus ministres d'Interior Barrionuevo, primer, i Corcuera, després, amb el secretari d'estat Vera i el general de la Guàrdia Civil Galindo. Objectiu: aniquilar il·legalment, amb crims inclosos, el terrorisme d'ETA; no ho aconseguiren. Al cap de poc temps, els dos ministres foren absolts i Vera fou condemnat a set anys de presó; curiós, oi? L'Aznar

(1996-2004), en la segona legislatura, aconseguia allò que no obtingué el 23-F: reinterpretar restrictivament la Constitució, controlar el poder judicial i iniciar una involució a la turca, encara vigent. Zapatero (2004-2011) no modificà res de l'Aznar, ni impedí que Rajoy recollís signatures per revocar l'Estatut, ja aprovat i referendat. Amb els magistrats sota control, és el TC qui, amb la sentència del 2010, provoca el terrorisme d'estat a Catalunya. Rajoy (2011-2018) introdueix la "lleï mordassa" i gradualment persegueix la llibertat d'expressió i manifestació; els fets de l'1-O del 2017 i el 155 són un nou terrorisme d'estat. La democràcia entra

en coma irreversible. El govern Sánchez fa grans titulars, que no materialitza (exemple: la retòrica crida al diàleg), car no vol ni intenta resoldre el conflicte amb Catalunya i prefereix que el resolgui el Codi Penal. La seva és una gestió fracassada, que ara fa campanya pel 10-N, emprant la fòbia i l'amenaça del 155. La sentència del TS al procés, a 24 hores del 79è aniversari de l'afusellament del president Companys, amb 100 anys de presó per als nou dissidents (d'ideologia que no admet el poder central), demostra que se segueixen els mateixos paràmetres de la dictadura: aleshores afusellaven els dissidents; ara se'ls imposa, arbitràriament, una condemna injusta, venjativa i ignominiosa. La sentència, finalment, ha precipitat la mort de la democràcia. Conclusió: segueixen errats els poders polítics espanyols, si creuen que la sistemàtica repressió ens afebleix. Tot el contrari: des d'aquell ja llunyà 10 de juliol del 2010 vam deixar enrere la passivitat, la por i el tarannà mesell pel reivindicatiu, cívic, pacífic i democràtic, fins a la consecució del dret a l'autodeterminació!

“La sentència ha precipitat la mort de la democràcia”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La reacció a la condemna dels polítics catalans

■ Ja s'ha dictat la sentència del judici als líders catalans que van realitzar un referèndum d'autodeterminació de Catalunya el 2017 desobeint la justícia espanyola. Aquesta sentència, lluny de ser un punt final, ha donat una nova embranzida al moviment independentista amb el Tsunami Democràtic. Què és el Tsunami? Una campanya popular massiva i anònima que, tenint ben present la repressió patida fins avui dia per part d'Espanya, innova les maneres: no se sap qui ho dirigeix. Ara estic fora de Catalunya, als EUA, i he pogut seguir amb orgull la desbordant resposta –i a voltes desbordada– del meu poble. Una nova amiga iraniana em preguntava sorpresa com puc confiar en el Tsunami si no sé qui hi ha al darrere. Pensant-ho bé, té tota la lògica del

món, però no necessito saber els noms de les persones concretes que l'estan dirigint per tenir clar que darrere hi ha tot el meu poble amb l'anhel de llibertat i la determinació per bandera. Un poble que se les pensa totes, com per exemple aquest nou moviment que aprofitarà la tecnologia per poder organitzar grans mobilitzacions de desobediència massiva i no-violenta. Que l'aigua s'escoli per tots els racons fins que tombem l'immobilisme espanyol.

JOANA CORTILS
Barcelona

El dictador

■ Què és un dictador? Segons el diccionari, la definició de dictador és: "Persona que ha rebut o s'autoproclama propietari de la veritat que ell imposa."

Desgraciadament la història n'és plena d'exemples. I els catalans, des del 1714 en

tenim una colla: persones que fent ús del seu "autoritarisme", imposaven les "seves" lleis i normes i que al llarg dels temps ens han castigat amb duresa, repressions, sentències, persecució de la nostra llengua i dels nostres drets...

Ens pensàvem que després de la mort de Franco, això s'havia acabat, oi? Doncs no.

Seguim sent perseguits pel fet de defensar la nostra terra, la nostra llengua, els nostres costums, la nostra convivència.

L'exemple més clar el tenim en el judici i les condemnes amb què han estat castigats els representants del poble de Catalunya.

Judici just? No. Exemple de dictadura? Sí. Els advocats eren lliures de presentar les proves que volien? No. Exemple de dictadura? Sí. Els testimonis podien aportar les opinions que eren

contràries a allò que pensava el senyor Marchena? No. El senyor Marchena els deia que "al final de la causa podran exposar su defensa"? Sí. No acceptar les proves en el moment que tenen rellevància serveix per fer un judici just? No. Tergiversar la interpretació dels fets per "justificar" la immoralitat de la sentència i imposar els criteris preestablerts pel senyor Marchena, és el que li correspon fer a un jutge just? No. Això és una actuació dictatorial? Sí.

I a partir d'aquests supòsits i d'aquestes falsedats, es dicta "la sentència més justa de totes les sentències que es fan i es desfan en el món mundial...!"

Per Nadal recordem el naixement del fill de Déu; es deia Jesús.

Ara ens ha nascut un nou dictador; es diu Marchena.

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

La frase del dia

“Estic convençut que el procés no avançarà fins que no el lideri ERC”

Joan Tardà, EXDIPUTAT AL CONGRÉS PER ERC

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Barcelona

Algú li ho hauria de dir

Dilluns el president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, feia una breu estada de poc més de dues hores a Barcelona i visitava –amb escortes amb subfusells metralladors dins del cotxe– la Prefectura Superior de Policia de Catalunya, a la Via Laietana, i els hospitals del Sagrat Cor i de Sant Pau per saludar els policies ingressats per les lesions que van patir durant els aldarulls. Va quedar fora de l'estada visitar els mossos d'esquadra i trobar-se amb el president de la Generalitat, Quim Torra, a pesar de les diverses sol·licituds que aquest li havia fet per reunir-se i parlar de l'actual situació a Catalunya.

EN UN INTERCANVI DE EPISTOLAR PREVI al desplaçament a Barcelona, Sánchez retreia a Torra que no complia les obligacions de tot responsable públic: “Condemnar la violència de manera rotunda; emparar les forces de seguretat que la combaten, i evitar la discòrdia civil”, nova versió del “no governar per a tots els catalans”. Tot i que el president de la Generalitat va reaccionar amb un cert retard a l'esclat de violència de dilluns passat –en bona mesura atiat per la contundent acció policial–, a hores d'ara no es pot dir que no ha condemnat la violència. A més, el president i el conseller d'Interior, Miquel Buch, han emparat l'actuació de les forces de seguretat, però no de manera acrítica, com han fet Sánchez i el ministre d'Interior Fernando Grande-Marlaska, perquè en un estat de dret i democràtic l'actuació d'aquestes forces està sotmesa a uns protocols que, per tot el que s'ha pogut veure en els mitjans de comunicació, en la relació d'assistits pels Serveis d'Emergències Mèdiques (SEM) i els centres hospitalaris i per les cròniques de molts mitjans de comunicació, aquests dies s'han conculcat en reiterades ocasions, especialment, però no només, per part de la Policia Nacional: a

Catalunya, per exemple, el Parlament prohibeix l'ús de pilotes de goma, que sí que han usat els policies nacionals. I, per acabar, com es pot apel·lar que Torra sigui el president de tots els catalans quan Sánchez està demostrant que és incapaç de ser-ho de tots els ciutadans espanyols, atès que, tal com ja va fer Felip VI el 3 d'octubre del 2017, no mostra ni una engruna d'empatia pels ciutadans que voten opcions independentistes: un 36,5% en les eleccions al Congrés dels Diputats del 28 d'abril d'enguany; un 49,5% i un 44,4% en les del Parlament Europeu i les municipals del 26 de maig, respectivament; i un 47,3% en les del Parlament de Catalunya del 21 de desembre del 2017. En el moment de la investidura, va rebutjar reunir-se amb ERC i JxCat per tal de mostrar-se tan dur o més que PP i Cs. Un greu error, perquè allò que fa uns mesos podia obtenir gairebé de franc, ara, després de la sentència, serà molt més difícil, com ja li va advertir Gabriel Rufián. O potser és que al que realment aspira és a la gran coalició socioliberal. En algun moment, va semblar que amb Pedro Sánchez el conflicte podia entrar

“O potser és que al que realment aspira Pedro Sánchez és a la gran coalició socioliberal”

en vies de solució o, si més no, de diàleg polític. Però no, engolit per la síndrome de La Moncloa, s'allunya cada vegada més de la realitat. Es tanca en posicions a voltes autoritàries –que no d'autoritat, que és quelcom que no es té, es guanya–, arrogants i inflexibles a l'empara d'una Constitució de la qual, en lloc de fer una lectura “flexible” que servís per solucionar els conflictes polítics, com defensava Ernest Lluch, es fa una interpretació rígida i dogmàtica com si es tractés d'un text sagrat, cosa que només serveix per agreujar-los.

CREC QUE EL SOCIALISME CATALÀ té una responsabilitat, i alhora una oportunitat, de fer veure al candidat socialista que la situació a Catalunya ha esdevingut crítica i que no pot ignorar per més temps la realitat d'una ciutadania que de manera majoritària exigeix poder exercir el seu dret a decidir en llibertat el seu futur polític. Que de manera encara més majoritària exigeix que s'obri un diàleg polític entre el govern de Madrid i el de Catalunya (aquests dies ho han demanat des de l'alcalde de Barcelona als sindicats, les patronals i les cambres de comerç). I que de manera encara més pronunciada protesta contra una sentència que considera profundament injusta. Queda prou lucidesa per avaluar el grau d'indignació que ha causat la sentència en gran part dels ciutadans de Catalunya i la magnitud de la resposta que s'està produint des de dilluns passat?

EL CANDIDAT SOCIALISTA a president del govern espanyol hauria de saber que alguna cosa no va bé quan li cal fer un vídeo promocional i difondre'l als quatre vents en quatre idiomes –anglès, francès, castellà i rus– per convèncer l'opinió pública internacional que Espanya és el summum de la democràcia i de l'estat de dret. I si no ho sap, algú li ho hauria de dir.

De set en set

Manuel Castaño

Onagrocràcia

L' independentisme català no perd cap oportunitat de tornar-se anarquista, tot dilapidant el capital democràtic que hagi pogut acumular.

Les tardanes crides a “aïllar els violents”, les denúncies d'hipotètics infiltrats i provocadors, són tan poc creïbles com el propietari d'un casino que lamenta que li vinguin ludòpates: si no t'agraden no els convoquis. Amb sabotatges dins el propi territori i el propòsit decidit d'arruïnar el país no es va a la negociació de cap acord sinó que se'l fa impossible i és la via més ràpida per convertir els indiferents en hostils. Totes les premisses del procés han anat caient l'una darrere l'altra, només en

Totes les premisses del procés han anat caient l'una darrere l'altra

resta la del col·lapse: crear un conflicte permanent d'ordre públic –aplicant tot-hora l'adjectiu “pacífic” per entabanar les ànimes de càntir– que obligaria la “comunitat internacional” a intervenir. Amb aquest còctel de fantasia geopolítica i megalomania, a Catalunya hom pot arribar a presidir institucions, però la *realpolitik* posa tothom al seu lloc. Malauradament, massa tard. Benedetto Croce, en temps de Mussolini, va encunyar el terme onagrocràcia –govern dels onagres: ases salvatges– per resumir la situació quan el poder està concentrat en mans de gent barroera, amb tant de fums com ignorància. Comencen pensant que el vent de la història els va a favor i acaben embriagant-se de la mateixa propaganda que han generat. Incapaços de dir públicament que han errat el diagnòstic, el medicament i la posologia, prefereixen guanyar temps enviant la tropa a mirar de fer caure el mur a cops de cap.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Pedro Sánchez
continua
ignorant
Quim Torra

El president català li torna a trucar per encetar un diàleg sense partir de condicions prèvies

Què ha fet que el jovent es mobilitzi?

Set joves expliquen els motius pels quals han decidit passar a una acció més reivindicativa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent repta el TC i Sánchez

FET La mesa del Parlament accepta a tràmit una proposta que, si s'aprova, reitera la reprovació del rei, la defensa de l'autodeterminació i la reivindicació de la sobirania **PLE** El debat i l'aprovació del text, passat el 10-N **MÉS** El PSC el frena

Emma Ansola
BARCELONA

Dels quinze punts que conté la proposta de resolució acordada per Junts per Catalunya, ERC i la CUP, només n'hi ha un en qüestió, l'11, que, en cas d'aprovar-se, suposa tot un repte jurídic i polític per als membres de la mesa del Parlament, però també per al Tribunal Constitucional i el govern espanyol, sobretot el que surti de les eleccions del 10-N.

El punt en qüestió forma part d'un text que finalment va ser consensuat ahir pels tres partits independentistes com a resposta a la sentència del Tribunal Suprem, tot i que els tres grups han evitat tramitar-lo per via d'urgència, malgrat l'actual situació política, i han optat perquè el debat i l'aprovació arribi a l'hemicicle un cop celebrades les eleccions al Congrés dels Diputats. Això serà en una sessió fixada *a priori* per als dies 12 i 13 de novembre.

La importància del punt radica en el seu contingut, ja que en cas d'aprovar-se implicaria una declaració política i institucional amb la qual el Parlament reitera la re-

Les frases

“Si això comporta haver d'assumir conseqüències, les assumiré. No permetré la censura”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“Les provocacions provoquen dolor a qui les fa i a la societat catalana”

Pedro Sánchez
PRESIDENT D'ESPANYA EN FUNCIONS

“És un acord de mínims que arriba tard, el signem per solidaritat antirepressiva”

Natàlia Sánchez
DIPUTADA DE LA CUP

provació del rei, la defensa del dret d'autodeterminació i la reivindicació de la sobirania del poble català. Es tracta dels acords aprovats el juliol pel ple i que van ser suspesos pel Tribunal Constitucional i comunicats als membres de la mesa amb la incorporació d'avertiments personals a tots ells i al secretari general de la cambra sobre el risc de querelles si no impedeixen o paralitzen

tota iniciativa que ignori aquesta suspensió. Així, el TC limitava el debat o l'aprovació de textos relatius a la reprovació del rei, l'autodeterminació i la independència de Catalunya. Els lletrats del Parlament van advertir ahir d'aquest risc els membres de la mesa del Parlament, que es van trobar sobre la taula un text acordat poques hores abans de la reunió malgrat el temps que han disposat per travar la resposta a la sentència, que encara no és efectiva.

Torrent assumeix el risc
No obstant això, el pas d'ahir obeeix a la decisió del president de la cambra catalana, Roger Torrent, d'evitar que la mesa actuï d'òrgan censor i coarti la llibertat d'expressió dels diputats. “Si aquest és el cost, l'assumiré”, assegurava Torrent, conscient de l'advertiment del Constitucional, però determinat a defensar els drets dels diputats. “Admetre la censura significaria limitar el parlamentarisme” i “em morder la cambra, hi afegia. Torrent i la resta de grups independentistes, i també el grup de Catalunya en Comú, es mostren convençuts que la sentència del Suprem suposa una

El president del Parlament, Roger Torrent, afirma que està disposat a assumir “conseqüències”. ■ ACN

JxCat es reuneix amb Torrent

Els portaveus de JxCat van fer ahir dimarts una reunió amb el president del Parlament, Roger Torrent, per aclarir per què no va ser convocada la seva formació a la reunió celebrada dissabte passat amb l'alcaldeessa Ada Colau i els representants de

diverses entitats.

A la reunió, que va durar una hora i mitja i es va fer al despatx del president del Parlament, hi van participar per JxCat els seus principals portaveus: Albert Batet, Eduard Pujol i Gemma Geis. La trobada va tenir lloc des-

prés que JxCat expressés el seu malestar per no haver estat convidada a una reunió celebrada dissabte passat i convocada pel president del Parlament, Roger Torrent, i a la qual tampoc va assistir cap membre del govern de Quim Torra.

retallada dels drets polítics, que encotilla únicament la cambra catalana, els debats parlamentaris, per la qual cosa amb aquesta actuació Torrent també intenta posar en evidència la decisió del mateix Tribunal Constitucional i el govern de Sánchez. Per això les paraules de Torrent també anaven adreçades al president espanyol en funcions: “Que tingui en compte que és

impropi d'un país democràtic perseguir judicialment un president de Parlament just per haver permès el debat en el temple de la paraula”, va indicar Torrent, tot recordant-li que, si emprèn accions penals contra ell per no haver volgut censurar els diputats, “no farà que els temes que no li agraden desapareguin de l'agenda política, ja que els ciutadans volen que els seus repre-

sentants parlin i acordin sobre aquests temes”. “És incomprensible que en una democràcia un president de Parlament rebi conseqüències penals per haver permès un debat parlamentari”, assegurava tot recordant la situació de l'expresidenta Carme Forcadell.

La CUP, tot i haver signat el text, va voler marcar un paper diferent dins d'aquest tripartit que expira-

L'APUNT Així estem

Francesc Espiga

Així hem acabat. El que no és més que una declaració parlamentària que convida a encetar una discussió retòrica sobre l'autodeterminació ja és un element sota sospita. En nom del santificat ordre constitucional, ni debat es pot. Això ja ho diu tot sobre el context en el qual ens haurem de moure un cop consumada la barrabassada del Suprem. Però la maniobra dels partits al

Parlament també revela on es troba ara mateix l'independentisme institucional. Instal·lat en el gest, bloquejat, sense estratègia a la vista i distret en lluites internes per assolir l'hegemonia. I, davant d'això, ha estat el carrer qui ha hagut de carregar-se a l'esquena una resposta a la sentència guiada, essencialment, pel cor. I el que cal, encara que sigui de tant en tant, és cap.

va en un dia. "Arriba tard i és de mínims", encara que per "solidaritat antirepressiva" els seus diputats la votaran favorablement, explicava la diputada Natàlia Sánchez, que considerava que al text "li falta concreció" i, en qualsevol

La Moncloa actuarà si el text s'aprova en el ple; el PSC el frena a la mesa

cas, la resolució "hauria d'haver-se votat la setmana passada", de manera que "ara ja no és urgent". També vol evitar que la resolució acabi servint "per rentar la cara a un govern que és corresponsable de la repressió" perquè "col·labora en el disseny dels dispositius policials" i a sobre "no ha fet cap investi-

gació ni depuració de responsabilitats per les actuacions dels Mossos d'Esquadra".

I tot i que la proposta de resolució, en cas de ser aprovada, reiterem, només fa que defensar el dret d'autodeterminació, un acord que ja ha estat aprovat diverses vegades al Parlament, l'oposició s'hi mostra molt contrària.

Reconsideració del PSC

El PSC i el PP van anunciar ahir que presentarien una petició de reconsideració a la mesa perquè retiri la tramitació d'aquest text. En cas que la mesa ho rebutgi, podrien fer un pas més i presentar recurs d'inconstitucionalitat al TC. Cal recordar que, amb l'advertiment personal als membres de la mesa, la fiscalia també podria actuar si considera vulnerades

les sentències del TC. Més complicada es presenta la reprovació del rei, que ja ha estat suspesa pel TC. A hores d'ara els lletrats de la cambra també enllesteixen les al·legacions a les suspensions ordenades pel Constitucional.

La Moncloa espera al ple

La Moncloa, però, ja va avançar ahir que actuarà "quan hi hagi decisions adoptades en el ple", però no sobre "anuncis, propostes o declaracions d'intencions", explicava en resposta als grups de Cs i el PP, que li reclamaven actuacions contra Torrent. Amb tot, fonts del govern espanyol també apuntaven a la petició de reconsideració que presentaria aquest matí el PSC. "Caldrà veure quina decisió pren llavors la mesa", hi va afegir, tot i que també fiava la seva actuació a després del 10-N.

La proposta de resolució pactada per les tres formacions no ha rebut de moment el suport dels comuns, que ahir deien que la situació política que es viu a Catalunya "no s'arreglarà pas a través d'aquest text", segons la diputada Susanna Segovia. Per la diputada, aquesta resolució "no és res més que l'últim intent de l'independentisme de fer veure que està unit davant les eleccions, quan és evident que no ho està", remarcava. En la mateixa línia, el diputat del PSC Ferran Pedret retreia als independentistes que amb aquesta proposta "volen fer veure el que no és, una reconstrucció de la unitat estratègica de discurs i d'aproximació que no s'ha produït". A més, considera que tampoc és una resposta institucional a la sentència. Finalment, des de les files del PP, el diputat Santi Rodríguez denunciava que la proposta pretén ser un recurs a la sentència del Suprem", ignorant la "divisió de poders". El líder de Ciutadans, Albert Rivera, també assegurava ahir que impediria la votació i demanarien la suspensió de la tramitació. ■

PARLAMENT DE CATALUNYA

REGISTRU GENERAL
22 OCT. 2019
SATURNI DE Noya
N.º 250-01015 Az

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Caula i Paratas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la **Proposta de resolució en resposta a la sentència de l'1-O**, per tal que sigui substanciada davant del Ple del Parlament, amb el text següent:

Exposició de motius

La sentència del Tribunal Suprem contra els líders socials i polítics de l'independentisme suposa una profunda regressió en matèria de drets i llibertats, no només per a Catalunya, sinó per a tot l'Estat espanyol.

La sentència no només condemna a penes elevadíssimes de presó a 12 homes i dones de pau per haver organitzat i promogut la celebració d'un referèndum, sinó que tindrà com a conseqüència una severa limitació de l'exercici dels drets fonamentals i la criminalització de la dissidència política.

Al mateix temps, la censura que el Tribunal Constitucional pretén imposar al Parlament de Catalunya constitueix una vulneració inacceptable del dret a la representació política dels diputats i les diputades, els quals tenen dret a exercir la llibertat d'expressió i la iniciativa política sense coaccions de cap tipus.

I atesa la situació d'excepcionalitat democràtica provocada per la citada sentència i els intents de censura al Parlament de Catalunya promoguts pel Tribunal Constitucional, constatant que aquests fets constitueixen una violació flagrant dels drets fonamentals i les llibertats públiques reconegudes en el nostre ordenament jurídic i en els instruments i pactes internacionals en matèria de drets humans i de drets civils i polítics, per tots aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà i el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Rebutja la sentència dictada pel Tribunal Suprem en la causa especial 20907/2017.
2. Exigeix la llibertat dels presos i les preses polítiques, el lliure retorn dels exiliats i la fi de la repressió.
3. Expressa la seva indignació davant una sentència injusta que limita l'exercici dels drets fonamentals i s'emmarca en una deriva autoritària de l'Estat que afecta al conjunt dels demòcrates, no només als independentistes.
4. Considera un escàndol democràtic la condemna a onze anys i mig de presó a la presidenta Carme Forcadell per haver permès que al Parlament de Catalunya s'hi pogués parlar de tot.
5. Afirma el caràcter estrictament cívic i no violent del moviment independentista, tal com ha demostrat en les múltiples mobilitzacions dutes a terme durant la darrera dècada.
6. Adverteix que la sentència estableix un precedent inacceptable a partir del qual totes les formes de protesta, com per exemple l'aturada d'un desnonament, l'ocupació d'un CAP o el tall d'un carrer per una manifestació, podrien convertir-se en delictes de sedició.
7. Denuncia que l'Estat està imposant la criminalització generalitzada de la dissidència política, perseguint amb penes de presó l'exercici del dret a la llibertat d'expressió, d'opinió i de manifestació, tal com es demostra amb múltiples casos de cantants, titellaires, sindicalistes o activistes pel dret a l'habitatge de diferents llocs de l'Estat.
8. Reitera que el conflicte entre Catalunya i l'Estat és de naturalesa política i que, per tant, no es resoldrà mitjançant els tribunals. Ni la ciutadania d'aquest país ni les majories parlamentàries renunciaran a les seves conviccions per més repressió que hi hagi.
9. Denuncia la censura que el Tribunal Constitucional pretén imposar al Parlament de Catalunya, clarament incompatible amb l'autonomia i la inviolabilitat de la cambra.
10. Reivindica el dret dels diputats i les diputades a poder debatre sobre tots els assumptes que interessin a la ciutadania, inclosos el dret a l'autodeterminació, la monarquia o la sobirania.
11. Considera que davant les coaccions dels poders de l'Estat per intentar limitar els temes de debat al Parlament de Catalunya, no hi ha cap més opció que defensar el dret a la representació política i a la llibertat d'expressió de tots els diputats i diputades. Sense fissures. Perquè si la censura entra al Parlament de Catalunya, es desvirtua el sentit de la institució. Per això, reitera i reiterarà tants cops com ho vulguin els diputats i les diputades, la reprovació de la monarquia, la defensa del dret a l'autodeterminació i la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya per decidir el seu futur polític.
12. Entén que les competències autonòmiques no poden definir els límits del que es pot parlar al Parlament de Catalunya, perquè els legítims representants del poble de Catalunya s'han de poder posicionar políticament sobre qüestions com la invasió de Turquia al Kurdistan, la crisi dels refugiats o l'emergència climàtica, per posar només alguns exemples.
13. Recorda que el Parlament de Catalunya ha aprovat desenes de resolucions polítiques sobre el dret a l'autodeterminació des de l'any 1989 sense que això hagi estat objecte de persecució i censura per part de les institucions de l'Estat. I es compromet a seguir-ho fent si aquesta és la voluntat dels diputats i diputades de la cambra.
14. Consta que altres parlaments de l'Estat es posicionen constantment sobre qüestions que desborden el seu àmbit competencial, fins i tot demanant la intervenció de les institucions catalanes, sense que això sigui objecte de cap impugnació per part del Govern espanyol. I defensa el dret d'aquests parlaments a seguir-ho fent, perquè la defensa del dret a la representació política i a la llibertat d'expressió té valor sobretot quan es fa pels que no pensen com nosaltres.
15. Insta el Govern a promoure les iniciatives polítiques, socials i institucionals que siguin necessàries en l'àmbit nacional, estatal i internacional, per aconseguir una solució democràtica al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat.

Palau del Parlament, 22 d'octubre de 2019

Anna Caula i Paratas
Portaveu del GP ERC

Carles Riera Albert
Representant del SP CUP-CC

Eduard Pujol i Bonell
Portaveu del GP JxCat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, Quim Torra, durant la roda de premsa posterior a la reunió de l'executiu al Palau ■ SÍLVIA JARDÍ / ACN

Torra pressiona Sánchez pel diàleg sense condicions

■ Diu que el seu “silenci clamorós” no l’entén ningú al món ■ Assegura que es va “pel bon camí” després que el govern, malgrat l’advertiment del TC, es faci seva la defensa de l’autodeterminació

J. Alemany
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va comparèixer ahir després de la reunió setmanal de l'executiu per incrementar la pressió sobre el president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, al qual va demanar que mantingui “la relació institucional” al màxim nivell i accepti els reiterats requeriments de “diàleg sense condicions” per intentar trobar una solució “política i democràtica” al conflicte amb Catalunya. Ho va fer l'endemà de la visita llampej de Sánchez a Barcelona i d'una nova trucada –la quarta– que tampoc va trobar-lo com a interlocutor a l'altra banda. Mentrestant, en un acte a Huelva, Sánchez continuava reclamant-li que “si vol parlar, que ho faci primer amb els catalans, sobretot amb els que no pensen com ell”.

El president de la Generalitat va aprofitar que dil·luns l'etiqueta promoguda pel Tsunami Democrà-

tic #SpainSitAndTalk va ser tendència mundial a Twitter i que algunes capçaleres de mitjans internacionals es feien ressò del cop de porta de Sánchez, per posar de manifest que el seu “silenci clamorós ningú el pot entendre al món”. Abans va llegir un acord que ell havia proposat i que va subscriure tot el govern, basat en sis punts, en els quals es reiterava el rebuig a la sentència del Tribunal Suprem; que continuarien impulsant actuacions per garantir els drets humans, civils i polítics dels ciutadans i, en especial, els de manifestació, llibertat d'expressió, informació i comunicació; es congratulaven de les manifestacions “pacífiques” arran de la sentència; a més de reiterar “la condemna a tots els actes de violència que hi ha hagut”.

Però segurament el punt de l'acord en què demana un diàleg en el qual “defensarà l'exercici del dret a l'autodeterminació” és el que va destacar més

Les frases

“Era important enviar a la ciutadania el missatge que defensem el dret a l'autodeterminació, que vegi que hi som”

“Espanya ha de reconèixer Catalunya com un subjecte polític, aquesta és la qüestió essencial”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Si Torra vol parlar, que ho faci primer amb els catalans, sobretot amb els que no pensen com ell”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Iceta admet contactes a través d'ERC

El líder del PSC, Miquel Iceta, va aprofitar ahir per furgar en la divisió que hi ha entre ERC i Junts per Catalunya (JxCat) per continuar desgastant el govern. I ho va fer admetent que hi ha hagut “alguns contactes” entre i el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, i el govern espanyol des que van començar les protestes per la sentència, per continuar destacant en una entrevista a TV3 que hi ha “relacions més fluides” amb alguns dirigents d'ERC” que amb el president Quim Torra. Sobre la negativa de Sánchez a conversar amb el seu homònim a la Generalitat, Iceta res-

ponia que el president català té “unes obligacions prèvies que no ha complert”, com ara convocar la resta de líders de les formacions catalanes.

El mateix Aragonès va replicar al socialista en una piulada a Twitter que “són els ciutadans i els parlaments els que escullen els interlocutors vàlids. És Pedro Sánchez qui ha de seure a parlar amb Quim Torra”, fent-li posteriorment el retret: “Ja n'hi ha prou d'excuses, ja n'hi ha prou d'irresponsabilitat.” Però també el president de la Generalitat, Quim Torra, va negar “cap crisi” al govern, ja que “Aragonès m'informa de

tot i estic al corrent de totes les seves comunicacions.” I en aquest punt va defensar que l'important “és la relació institucional entre presidents” pel que signifiquen de màxima representació de la ciutadania.

Iceta no va ser l'única socialista que va voler furgar en la ferida de les relacions entre els socis de govern, ja que la cap de llista al Congrés, i que en va ser presidenta, Meritxell Batet, va demanar als republicans que es preguntin “què fan mantenint Quim Torra” i si consideren que “és un govern que respon al que ells diuen defensar”.

per demostrar que es va “pel bon camí” i que no camina sol després de la seva intervenció al Parlament, tot assegurant que en aquest mandat tornarien a exercir-lo. Va dir que està en la mateixa línia de la proposta de resolució que van pactar ahir els grups independentistes al Parlament, malgrat que estan advertits pel Tribunal Constitucional. Això sí, aquesta proposta que aportarà al gran acord nacional de resposta a la sentència va admetre que arriba més tard del desitjable perquè: “Estem en una altra dinàmica electoral i les tensions entre els partits augmenten.” Però va reblar que l'important és que “la ciutadania vegi que anirem tan lluny com vulgui”.

Torra també va explicar que mai ha pensat a deixar el càrrec i que havia demanat al conseller d'Interior, Miquel Buch, una investigació interna per depurar responsabilitats si hi ha hagut actuacions aquests darrers dies que no s'ajustaven al protocol, a més d'anunciar que el govern demanarà la creació d'una comissió d'investigació al Parlament per analitzar tots el que ha succeït l'última setmana. Pocs minuts després era la portaveu del govern, Meritxell Budó, qui rebutjava que es vinculés els aldarulls als carrers amb l'independentisme ni que “es criminalitzés els milers de joves” que s'havien manifestat “pacíficament, cívica i democràticament pels carrers”.

Budó també va manifestar que el conflicte polític català era el segon més important que ha d'afrontar la Unió Europea després del Brexit. I precisament el president de la comissió d'Afers Europeus del Parlament eslovac, Lubos Blaha, va qualificar les sentències contra els líders del procés de “cruels” i “increïbles” al segle XXI després de reunir-se amb el conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, mentre que l'exvicecanceller d'Àustria Erhard Busek considerava que es tractava d'una sentència on s'havien jutjat “conviccions personals i no delictes”. El conseller, que està fent una gira europea per denunciar la sentència, va assegurar a l'ACN que s'està trobant posicions a favor del “diàleg”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Interior recopila imatges per saber si hi ha hagut “actuacions abusives”

■ Buch explica que Afers Interns dels Mossos d'Esquadra les recull per si cal obrir alguna investigació ■ El conseller torna a demanar confiança en el cos

Redacció
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va explicar ahir que, des de dilluns, la divisió d'Afers Interns dels Mossos d'Esquadra està recopilant totes les imatges de les actuacions de la policia catalana per decidir, “més endavant”, si s'han d'investigar algunes de les operacions que diferents entitats socials i partits polítics han qualificat de “desproporcionades i abusives”. En cas que es decidís investigar alguna de les actuacions, es podria, sempre seguint la normativa administrativa del cos, arribar a sancionar internament algun agent, “tal com s'ha fet anteriorment durant el meu mandat al capdavant d'Interior”, hi va afegir Buch. En tot cas, el director general dels Mossos, Pere Ferrer, va assegurar que encara no s'ha obert cap informació reservada, sinó que s'està en la fase de recopilació d'informació, i que “en el moment oportú” es prendran les “mesures oportunes”, sense “precipitació”.

Buch i Ferrer van fer aquestes manifestacions en la roda de premsa diària per valorar la situació, ahir dimarts després que, per primera vegada des de dilluns de la setmana passada es va conèixer la sentència del Suprem, el Sistema d'Emergències Mèdiques no fes cap assistència arreu del país durant la nit. El conseller va comparèixer una hora abans que el mateix president de la Generalitat, Quim Torra, fes públic que l'havia instat a obrir una investigació interna als Mossos per “depurar responsabilitats” si hi ha hagut càrregues que no s'han ajustat als protocols.

En la seva compareixença, Buch va tornar a demanar als mitjans de

Càrrega dels Mossos d'Esquadra a Tarragona, divendres passat ■ ACN

L'alcalde de Cassà reclama responsabilitats

L'alcalde de Cassà de la Selva (Gironès), Robert Mundet (Junts), demana al conseller d'Interior, Miquel Buch, a través d'una carta, depurar responsabilitats per l'actuació de la brigada mòbil dels Mossos al municipi per la càrrega policial del 15 d'octubre.

Mundet es queixa, en la carta, “de l'actuació desproporcionada i fora de lloc” dels Mossos durant la marxa convocada per l'ANC, que es va realitzar al polígon industrial

del municipi. L'alcalde cassanenc recorda al conseller d'Interior que la càrrega policial es va produir just quan els manifestants ja havien desconvocat la concentració a la rotonda dels Taps de la C-65 i no tallaven cap accés. “Les imatges que hem vist tots constaten els repetits abusos de violència gratuïta per part d'alguns membres dels cossos de seguretat”, escriu Mundet i hi afegeix que “prengui les mesures neces-

sàries per aclarir els fets”. La carta demanant explicacions de l'alcalde té lloc cinc dies després que en el ple extraordinari de Cassà de Rebug a la sentència del procés s'aprovés, amb els vuit regidors de Junts i els vuit d'ERC a l'oposició, la moció de condemna. Els republicans van criticar l'absència de l'únic regidor socialista del ple, Marià Montsunyer, i que és soci del govern municipal de Junts. ■ G. BUSQUETS ROS

comunicació i a la ciutadania “confiança” en el cos dels Mossos i la seva professionalitat, “sobretot la dels antiavalots”. Buch va voler mostrar un cop més el seu suport i confiança en el cos policial, i va assegurar que aquest suport és de tot el govern. Tot i així, el conseller va admetre que en una plantilla de 17.000 treballadors hi pot haver “errors” i que

aquests s'investiguen segons els protocols interns. Buch hi va afegir que ara no és el moment de replantejar les armes que utilitzen els antiavalots, després que un dels principals sindicats policials demanés poder utilitzar les pilotes de goma, prohibides pel Parlament.

Per la seva banda, el departament de Salut ha demanat explicacions a la

subdelegació de l'Estat a Tarragona, pel fet que agents antiavalots van entrar a l'hospital de Santa Tecla a buscar manifestants. Hi van detenir una noia. Salut els recorda que els centres sanitaris atenen tothom sense distinció. L'entrada va provocar que alguns col·lectius recomanessin als ferits no acostar-se als centres de salut. ■

Participants en la manifestació de les entitats sobiranistes, la Diada passada a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Òmnium i ANC: manifestació dissabte

■ Sortirà des del carrer Marina de Barcelona a les cinc de la tarda

Redacció
BARCELONA

Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) han convocat una manifestació per dissabte vinent. Sota el lema *Mobilitzem-nos per la llibertat*, la marxa pretén denunciar la repressió de l'Estat espanyol als carrers. El punt de trobada

serà el carrer Marina de Barcelona a les cinc de la tarda. “Contra la repressió, en defensa dels drets fonamentals, continuem mobilitzats. Vine a la manifestació”, va piular ahir l'ANC.

Per la seva banda, l'entitat unionista Societat Civil Catalana n'ha convocat una altra per diumenge a les 12 del migdia, entre passeig de Gràcia i Provença. El seu president, Fernando Sánchez Costa, s'ha compromès a evitar la presència d'ultres en la convocatòria. ■

La premsa no es toca

Uns 200 periodistes i fotògrafs van concentrar-se ahir a la tarda a la plaça de Catalunya en protesta per les agressions que han rebut de mans de la policia aquests últims dies durant les protestes per la sentència als presos polítics i en el decurs de la seva

feina. Els concentrats van fer lectura del comunicat *Prou agressions a la premsa*, al qual es van adherir una quarantena de sindicats i col·lectius professionals. 65 professionals que anaven acreditats han estat agredits aquest dies. ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Oficina de Drets Civils veu greus deficiències en accions policials

■ Detecta “escenes d'acarnissament” impròpies d'una policia democràtica ■ Demanarà als Mossos que informin de les males praxis i resolguin ràpid el cas de la manifestant ferida de gravetat

Xavier Miró
BARCELONA

L'Oficina de Drets Civils i Polítics (ODCiP) del govern català constata que “la gestió de l'ordre públic en les protestes de la setmana passada va tenir deficiències importants i greus”, segons va informar ahir el seu director, Adam Majó, durant la reunió d'urgència del consell assessor ampliat de l'organisme. L'oficina ha rebut al voltant d'un centenar de denúncies sobre les actuacions policials en els aldarulls recents, entre les quals avança que hi ha “queixes ben argumentades i demostrades amb proves” sobre actuacions desproporcionades dels Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional que no s'ajusten “al codi ètic de la policia catalana”, basat en els criteris de proporció, congruència i oportunitat, si bé Majó no amaga que “hi ha més queixes, i més

negatives”, sobre l'actuació de la Policia Nacional.

El consell assessor considera evident que hi va haver usos “punitius abusius” de la força pública i que, en determinats casos, no es va optar per la regla de sentit comú “d'ús mínim de la força indispensable”. Així, Majó recorda que una cosa és utilitzar-la per dissoldre una concentració que causa desordres i una altra de molt diferent, continuar usant-la contra una persona sola que marxa de la zona o, fins i tot, contra un detingut: “Hem vist escenes d'acarnissament que no són pròpies d'una policia democràtica.”

L'oficina, que n'elaborarà un informe, demanarà al Departament d'Interior, i ho considerarà un “pas important”, que faci públiques les conclusions de la revisió de les seves actuacions d'aquesta setmana. El director de l'ens deixa clar que no demanen iden-

tificar públicament ni agents ni llocs, però sí el nombre i les tipologies de males pràctiques constataades i les modificacions de protocols fetes, així com els expedients oberts i les sancions imposades. “Bàsicament, demanem transparència en vista de l'alarma i la preocupació ciutadanes”, conclou Majó, que ho considera “la millor manera d'evitar una crisi de confiança en la policia”. En espera de l'anàlisi i l'informe intern de la policia catalana, l'oficina sí que demana a Interior urgència en la investigació i la resolució del cas de la noia ferida de gravetat amb un traumatisme craneoencefàlic pel presumpte impacte d'una bala de foam als Jardins de Gràcia de Barcelona.

Tot i que l'ODCiP no té competències sobre la Policia Nacional, també li demanarà que avalui actuacions i que l'informi d'aquelles que no s'han ajustat als paràmetres exigibles. ■

El consell assessor de l'oficina es reunia d'urgència, presidit per Pere Aragonès ■ O. DURAN

Aldarulls no emparats en el dret de manifestació

Majó deixa clar que, com a òrgan assessor del govern, s'ha de centrar en l'anàlisi de l'actuació dels Mossos d'Esquadra, però admet que els membres assessors de l'ODCiP també han constatat que “determinades actituds, activitats i fets” causats per manifestants durant els aldarulls no tenen empara en el dret de manifestació, ja que “el suport de molt”. Majó recorda que aquest dret no és sinó “la síntesi entre el dret de re-

unió pacífica i el dret a la llibertat d'expressió de manera col·lectiva i pública”.

L'oficina entén que una actuació policial per respondre a aldarulls era “previsible, comprensible i acceptada per la majoria de la ciutadania”. Però hi afegeix que això no justifica accions dels cossos que no s'ajusten al que s'espera. Majó recorda que la policia ha de ser un cos “especialment professional”, primer, perquè ha de “protegir”

els drets fonamentals de manifestació, reunió i expressió. En segon lloc, perquè tenir el monopoli de l'ús de la força suposa una “responsabilitat majúscula”, tenint en compte que està en joc la integritat física i, fins i tot, la vida de persones. I, en tercer lloc, Majó assenyala que alguns membres del consell assessor van posar sobre la taula que “les males praxis policials, en lloc de calmar els disturbis, els incrementen i els multipliquen”.

Batet expulsa la portaveu de Vox de la Diputació Permanent

Redacció
MADRID

La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, va expulsar ahir de la Diputació Permanent la portaveu de Vox, Macarena Olona, després de cridar-la a l'ordre tres vegades. La primera, per haver ocupat els seients on habitualment seu

Ciudadans –la secretària general de Vox va refusar de moure-se'n–. Les altres dues, per les interrupcions de la ultradretana, que mirava d'introduir un debat sobre la situació de Catalunya en l'ordre del dia. En concret, per haver demanat una resposta a l'escrit registrat pel líder de la formació, Santiago Abascal,

la setmana passada per reclamar l'estat d'excepció a Catalunya. Olona no va fer cas de les tres crides a l'ordre i Batet la va expulsar: “Això no és un circ, és el Congrés.” Dempeus, la diputada, al més pur estil de Ciudadans, va mostrar fotografies sobre els aldarulls d'aquests dies a Catalunya després de la sentèn-

cia contra els presos polítics, fet que va obligar els uixers a acostar-s'hi per demanar-li que abandonés la sala. Finalment els diputats taronges van seure als llocs que ocupava Vox. Ja a fora, Vox va acusar Batet d'impedir el debat sobre la “crisi” amb Catalunya i d'una “retallada del dret a la paraula”. ■

La secretària general del grup ultradretà Vox, Macarena Olona, expulsada de la Diputació Permanent ■ EFE / P. CAMPOS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tanta roba i tant sabó

'FAIRY' • Milers de manifestants convocats pels Comitès de Defensa de la República llancen sabó a la font de la plaça d'Espanya de Barcelona per "netejar" simbòlicament "la injustícia" **PERSECUCIÓ** • Els concentrats es queixen de la brutícia feixista i denuncien la manca de llibertats i la detenció i presó indiscriminada de joves utilitzant "arguments falsos"

Emili Bella
BARCELONA

Diu la dita *ai senyor, tanta roba i tan poc sabó* quan hi ha molta feina per fer i pocs mitjans.

No era el cas d'ahir a la plaça d'Espanya, que davant de tanta feina per fer la independència i per combatre la repressió desplegada per l'Estat amb tots els seus mitjans, tant sabó van portar els manifestants, convocats pels Comitès de Defensa de la República. Eren les set de la tarda quan es van començar a veure les primeres baietes carregades a l'espatlla. Els concentrats van tallar el trànsit sota l'atenta mirada de vuit furgonetes dels Mossos, apostades al Paral·lel, en un dels flancs de la comissaria que fa cantonada amb la Gran Via.

D'entrada una parella d'espanyolistes esvalotadors van mirar

d'acaparar l'atenció mediàtica amb proclames i insults al mig de la gentada, que els va acomiadar amb aplaudiments.

Si diumenge els manifestants van llançar bosses d'escombries per convertir la delegació del govern espanyol a Catalunya en un abocador, ahir van continuar jugant amb el símil de la brutícia i es van posar a omplir la font del centre de la plaça amb raigs de detergent, majoritàriament Fairy, és clar, de reminiscències referendàries, popularitzat per Enric Millo durant el judici al Tribunal Suprem. La convocatòria demanava que es portessin també paraigües. Tot feia pensar que serien per protegir-se de la pluja, però els tenien reservada una altra funció: remenar l'aigua de la font i convertir la plaça en una gran festa de l'escuma reivindicativa. Les ratxes de vent ajudaven a crear l'efecte i quan s'arremolinava la

bromera i s'enlairava es proclamaven uns "oh!" generalitzats.

Bombolles de sabó voleiaven entre la multitud, unes dues mil persones, segons la Guàrdia Urbana, que es concentraven pacíficament –cal dir-ho?– mentre esperaven una pluja que no acabava d'arribar per ajudar-los a

La gent remenava l'aigua amb paraigües i la bromera convertia la plaça en una festa de l'escuma

esbandir la plaça d'Espanya. "Metafòricament netegem la brutícia de l'Estat espanyol ja que estem a la plaça d'Espanya", explicava una noia d'una colla d'entre 22 i 25 anys. "Netejar la brutícia de l'Estat del costat", puntualitzava un jove de la mateixa rotllana mentre acabava d'omplir una ampolla amb aigua

i sabó. A la pregunta de si ha vist violència aquests dies, responia: "He vist autodefensa i violència per part de la policia. Personalment no tiraria coses a la policia, però que es cremin barricades al mig del carrer em sembla autodefensa", argumentava. "Potser ara, almenys, els polítics mouran fitxa", hi afegia una altra, esperançada.

"És per netejar la injustícia", afinava un jove de 22 anys a través d'un buf que li cobria mitja cara. L'acompanyava una noia de 19. Ella llançava el sabó i ell feia ballar el paraigua, en una sincronia perfecta, repartint-se els papers com aquell anunci "*Tu el Pronto, yo el paño*" de quan no havien ni nascut. "Fa no gaire ho cantàvem: no hi ha sabó per a tanta merda; per molt Fairy que gastem no acabarem de netejar", lamentava ell.

Els llums de la plaça il·lumi-

naven les volves d'escuma com si fossin cuques de llum. "He vingut per netejar, de tanta merda que hi ha a Espanya, feixistes, poques llibertats, n'estem farts, d'injustícies", argumentava l'Anna, amb un parell de baietes sota el braç. "Estan agafant joves sense ordre ni concert, directament a la presó amb arguments falsos, és de vergonya, són els nostres fills", es queixava.

"Ja veuràs la Colau", avisava un noi entremaliat a un altre noi igual d'entremaliat. De fons, se sentien crits de "llibertat, presos polítics" i "els carrers seran sempre nostres".

Les brigades de neteja independentistes es van escampar per tot el país; hi havia concentracions en ciutats com Mataró, a la plaça del parc Central, en què es demanava que els manifestants portessin rotllos de paper de vàter per "netejar els nostres carrers". A Vic, el requisit era el

Els universitaris exigeixen als rectors que suspenguin les avaluacions parcials

■ Diverses assemblees reclamen als rectors mesures que permetin a l'alumnat mobilitzar-se ■ Acaba el bloqueig a Girona i es talla la Gran Via a Barcelona

Prop de 200 alumnes van tallar ahir la Gran Via de Barcelona a la cruïlla amb el carrer Balmes ■ JOSEP LOSADA

Fairy davant dels Mossos, i a Lleida, davant de la delegació del govern de la Generalitat, van rebutjar l'internament i la petició d'expulsió de dos immigrants detinguts.

A Barcelona, n'hi havia que s'ho miraven des de dalt de l'antiga plaça de toros de les Arenes. A baix, a l'arena de veritat, les línies dels raigs de sabó brillaven a l'asfalt com si haguessin passat cargols, cargols traient la banya. Cada vegada es congregava més gent a tocar de la font. Algú sucava una estelada a l'aigua amb un pall llarg i la'n treia xopa. Tornava a repetir l'operació, com fent la bugada amb la bandera. *I tan neta que la volen!* ■

Manifestants
llançant sabó a la font de la plaça d'Espanya i remenant amb paraigües en un acte simbòlic per "netejar la injustícia" ■ ORIOL DURAN

R.M. Bravo / J. Trillas
BARCELONA / GIRONA

Els estudiants de les universitats continuen mobilitzant-se en contra de la sentència i de la repressió i no en tenen prou amb el manifest de rebuig que diversos claustres han aprovat –i que d'altres preveuen debatre els pròxims dies–. Les assemblees d'estudiants de les universitats reclamen que els rectorats assumeixin que no es viu "una situació de normalitat" i que actuïn en conseqüència. Per exemple, permetent les mobilitzacions de l'alumnat tot eliminant les avaluacions parcials i fent únicament proves finals.

Ahir es van bloquejar els accessos a diversos campus i va haver-hi diverses accions de protesta. A la Universitat Autònoma de Barcelona el dia va començar amb accessos barrats a les facultats de Filosofia i Lletres, Ciències Polítiques i Sociologia i Economia i Empresa. Les classes, però, es van poder desenvolupar amb normalitat, al contrari del que va passar a la Facultat de

Suport de la UB a un alumne ferit

Tant l'equip de govern de la UB com l'assemblea de la Facultat de Matemàtiques i Informàtica han mostrat el seu suport a l'estudiant d'aquesta facultat que ha perdut la visió d'un ull a conseqüència de l'impacte d'un projectil llançat per la policia.

Un grup d'uns 200 estudiants es va concentrar ahir a la porta de l'edifici històric després d'haver llegit un manifest en què s'afirmava que la universitat, tot i reclamar la

llibertat dels presos, "no actua coherentment amb cap acció concreta". Van reclamar la suspensió indefinida de les classes per defensar el dret a la protesta i posar fi "a una falsa normalitat imposada" i ajornar els exàmens parcials, a tocar.

Després de la concentració van tallar la Gran Via a la cruïlla amb el carrer Balmes durant dues hores. Van tenir el suport d'estudiants de l'Institut del Teatre.

Geografia, Història i Filosofia de la Universitat de Barcelona (UB). Un grup d'uns 60 estudiants hi va passar la nit i ahir al matí el deganat va informar que "la presència de piquets en solidaritat amb els companys ferits i detinguts" impedia l'activitat acadèmica, un avís que fa extensiu a la jornada d'avui. Els estudiants assenyalen: "Estem en un període de mobilitzacions massives i revoltes en les quals trobem innegociable participar", i exigeixen la suspensió de l'activitat acadèmi-

ca mentre durin les mobilitzacions "per respondre al moment excepcional i en solidaritat amb totes aquelles persones afectades per la violència policial i la repressió de l'Estat". L'equip de govern de la UB es va comprometre ahir a reunir-se amb els estudiants.

Accés obert a Girona

Els estudiants de la Universitat de Girona van poder finalment accedir a totes les facultats i a l'Escola Politècnica Superior, un cop el rector, Quim Salvi,

es va comprometre a convocar un claustre extraordinari per debatre com es duran a terme les avaluacions aquest trimestre. Els estudiants van retirar les fustes i els objectes que impediessin per segon dia el pas als edificis. Segons un comunicat fet públic ahir, el claustre, que tindrà lloc divendres, debatrà –a més d'un manifest de rebuig a les condemnes als presos polítics– la proposta dels estudiants sobre com dur a terme les avaluacions durant les mobilitzacions.

Al llarg del divendres es mantindrà la petició al professorat que no hi hagi activitat d'avaluació ni d'assistència obligatòria. La portaveu del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) a la UdG, Alba Artés, va destacar la necessitat que el rectorat dugui a terme mesures excepcionals per precisament permetre la mobilització de l'alumnat contra la sentència de l'1-O. Una de les propostes és una avaluació única; és a dir, una prova final del semestre, en comptes dels controls parcials que tenen actualment i treballs. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Què en pensa la joventut que pren els carrers i es mobilitza?

■ Els joves coincideixen en el rebuig de l'actuació policial i denuncien que pateixen una vulneració dels drets fonamentals

Núria Sala
BARCELONA

La independència ha deixat de ser l'únic reclam de les manifestacions que hi està havent aquests darrers dies als carrers d'arreu de Catalunya. Arran de la sentència, el jovent sembla haver pres la iniciativa i encapçala ara les mobilitzacions, però, segons asseguren, ho fan per condemnar els abusos dels cossos policials i denunciar "la deriva repressiva de l'Estat espanyol".

La majoria dels joves, que en grans trets no superen els 25 anys, afirma que no formen part de cap organització ni estudiantil ni política, però que, a partir de les xarxes socials, s'assabenten de les convocatòries i s'organitzen per desplaçar-s'hi amb grups d'amics. No són els primers indicis

Unes joves en una manifestació ■ EFE

que pateixen de la vulneració dels drets, asseguren, però la sentència i la resposta policial a les mobilitzacions a l'aeroport van representar un punt d'inflexió per a la gran majoria. Coincideixen a destacar un sentiment d'impotència. Afirment haver fet "el que deien els polítics" i haver-ne constatat la futilitat. Per això, asseguren, han perdut la confiança en la política institucional i surten als carrers per organitzar-se "a la seva manera". Els joves denuncien que són víctimes de la repressió policial i que se senten desprotegits. Asseguren que tenen por de les represàlies que es puguin emprendre pels seus actes i veuen perillar els seus drets, com ara el de manifestació.

En relació amb els aldarulls dels darrers dies, els joves es mostren comprensius amb els manifestants que, afirmen, actuen en "defensa pròpia" i assenyalen les actuacions policials "desmesurades" com a origen de les protestes. A més, es mostren crítics amb la cobertura que en fan els mitjans de comunicació, que "malinterpreten unes protestes legítimes". ■

Pau i Júlia, 22 anys

"No volem que decaigui la revolta"

En Pau i la Júlia no formen part de cap sindicat d'estudiants ni de cap organització política, però no han faltat a cap de les convocatòries dels darrers dies. Van començar a mobilitzar-se dilluns arran de la sentència condemnatòria als líders del procés, i des d'aleshores no han deixat els carrers. Afirment que ho fan per protestar contra la repressió policial i contra la sentència perquè creuen que les mobilitzacions són necessàries perquè hi hagi una resolució del conflicte. També admeten que inicialment es manifestaven per la independència, però que ara ho fan "per democràcia i per denunciar la situació de repressió arreu de l'Estat espanyol".

I és que per la Júlia i en Pau, "el franquisme és una ferida oberta en aquest estat" i encara se'n conserven maneres de fer a les institucions. Un exemple són les actuacions dels cossos de seguretat d'aquesta setmana, que consideren que són "una vergonya". Afegeixen que "fan por, són un pas enrere per a un estat democràtic, si és que ho hem estat mai". "Hem perdut el nord", es lamenten.

D'altra banda, admeten que "tota revolució necessita uns sacrificis" i justifiquen així algunes accions de caire violent que s'han produït per part dels manifestants. "Això no és l'ideal, però a vegades accions com aquestes són necessàries per reclamar un dret." Coincideixen amb altres joves opinant que aquestes accions dels manifestants

Júlia i Pau manifestant-se davant del Departament d'Interior, dilluns ■ NÚRIA SALA

"són en defensa pròpia de la policia" i afegeixen: "Per cremar quatre contenidors no passa res. Les coses del poble són del poble", afirmen.

Per la Júlia i en Pau, cal que la mobilització sigui continuada per tenir èxit: "No volem que decaigui la revolta."

A en Pau li agradaria integrar Sani-

taris per la República, les brigades de voluntaris que atenen els ferits per l'impacte de pilotes de goma i altres tipus de càrregues policials en les manifestacions, però de moment està en llista d'espera, ja que, segons afirma, hi ha tanta gent que s'ofereix voluntària que "están saturats".

Albert, 19 anys

"Ens manifestem per dignitat col·lectiva"

Com altres joves, l'Albert tampoc forma part de cap organització i es va manifestar davant del Departament d'Interior amb els seus amics. Afirma que ara mateix manifestar-se és un acte de "dignitat col·lectiva" i explica que hi va participar per un sentiment de "rebuig cap a la política institucional".

L'Albert, que és independentista, ha estat molt actiu en les últimes protestes, i afirma que ha participat en totes sense excepció. En aquestes manifestacions, assegura, ha estat testimoni de la repressió policial que, tot i que "era d'esperar", declara, "és molt condemnable, especialment la protagonitzada pels Mossos d'Esquadra".

En referència a les protestes i els aldarulls dels últims dies, es queixa que estiguin sent "malinterpretats des dels mitjans de comunicació". Per l'Albert, aquest tipus d'actuacions no només són legítimes, sinó que també són "necessàries per al moviment independentista i els seus objectius".

Albert, en una manifestació pacífica aquesta setmana ■ N.S.

Aina, 19 anys

"Tot i haver fet el que els polítics deien, no ha servit de res"

L'Aina no és independentista, però va participar dilluns a la convocatòria dels CDR davant el departament d'Interior de la Generalitat. Segons explica, hi va anar per un sentiment d'impotència envers els governants. Creu que "tot i haver fet el que els polítics deien, no ha servit de res."

També ha participat en altres protestes al llarg dels darrers dies, sempre que li anava "bé per horaris", perquè assegura que ells, i bona part dels seus amics, tot i anar a concentracions, no han deixat de banda els seus estudis. La protesta forma part del seu espai d'oci, gairebé.

L'Aina no comparteix que calgui fer barricades o posar en risc la integritat física d'alguns agents per mostrar la indignació, però es mostra comprensiva amb els manifestants que sí que ho pensen: "Entenc que el sentiment d'impotència es pugui convertir en expressió de la violència. Jo no ho faria, però ho comprenc."

D'altra banda, afirma que l'ha sorprès molt la violència de la policia: "No m'esperava que fos tan bèstia", afirma compungida. De fet, l'Aina va preferir que no publicués cap fotografia seva per tal de no ser reconeguda i evitar tenir cap tipus de problema.

La Haizea, a la concentració de dilluns davant de la seu del Departament d'Interior ■ NÚRIA SALA

Haizea, 23 anys

“Si no hi hagués repressió policial no hi hauria aldarulls”

La Haizea va anar a la concentració de dilluns davant del Departament d'Interior a Barcelona amb el seu grup d'amics, que de seguida la van fer parlar a ella perquè “té les coses molt clares”.

Tot i ser independentista, la Haizea avui no es manifesta perquè Catalunya esdevingui un nou estat, sinó que ho fa principalment “contra la repressió i per la

defensa dels drets i les llibertats”, que, segons diu, “l'Estat espanyol ens nega”.

La Haizea és dura quan critica les actuacions policials: “Hi estic en contra, em semblen molt desproporcionades i totalment injustificades”, i li semblen especialment exagerades, indica, quan es tracta “de manifestants pacífics”.

De fet, la Haizea creu que

aquest tipus d'actuacions són a l'origen de l'escalada de violència dels darrers dies i de la manera com s'expressen els manifestants més joves als carrers: “Si no hi hagués repressió policial no hi hauria aldarulls.” I, d'acord amb altres joves, afegeix que es tracta d'accions “d'autodefensa”.

La Haizea no forma part de cap organització política ni estudiantil, però això no li ha impedit mobilitzar-se. De fet, no ha faltat a gaires protestes: “Miro qui les convoca i vaig a totes les que puc, si més no a les més majoritàries.”

Com tots els grups de joves, les xarxes socials són la seva manera de comunicar-se i d'informar-se de les mobilitzacions. Gairebé ningú present a les concentracions ho fa sense un aparell de mòbil.

OPINIÓ

Joaquim Bages
Advocat i professor de dret penal

Els contorns del delictes de sedició

El sotmetiment de les resolucions judicials a una severa crítica jurídica és una pràctica absolutament sana i habitual que a ningú hauria de sorprendre, ni molt menys escandalitzar. Aquesta anàlisi exhaustiva de les decisions judicials serveix –o hauria de servir–, no només per perfeccionar l'aplicació de la llei, sinó també per a la depuració i millora d'aquesta i, per extensió, del conjunt del sistema democràtic. Un exercici intel·lectual d'aquesta naturalesa resulta particularment higiènic i necessari en el cas de la sentència del Tribunal Suprem que ara ens ocupa, atesa la seva innegable transcendència social.

En les pròximes setmanes i mesos hi haurà ocasió de valorar a fons els raonaments esgrimits pel Tribunal per fonamentar llurs conclusions. Ara bé, en un primer examen de la sentència s'adverteixen una sèrie d'aspectes cridats a esdevenir especialment polèmics o controvertits. Intentaré sintetitzar un dels que per mi resulta més rellevant.

Per fer-ho, hem de partir del fet que en dret penal la gravetat de la pena ha de ser proporcional o adequada a la

La secció segona del Suprem durant el judici ■

gravetat del fet. Així doncs, com més elevat és el marc penal previst per un delictes, més elevada ha de ser la gravetat de l'atac contra l'interès que aquest protegeix (o més elevada la importància de l'interès protegit). En el cas del delictes de sedició (art. 544 CP), el marc penal establert pot arribar a ser el mateix que el del delictes d'homicidi (art. 138 CP): de 10 a 15 anys de presó. És a dir, el mateix que el delictes que protegeix el dret més essencial o bàsic imaginable per ser la seva existència un pressupòsit per a l'exercici dels altres: la vida humana. L'anterior circumstància suggereix, per una banda, que el marc penal del delictes de sedició és exageradament alt. I, per l'altra, que només poden ser constitutives d'un delictes de sedició de l'art. 544 CP les perturbacions de l'ordre públic especialment greus. Les restants afectacions d'aquest bé juridicopenal (és a dir, les menys greus) han de ser enquadrades en la modalitat atenuada de l'art. 547 CP (amb penes que podrien no superar els dos anys i sis mesos de presó) o en el delictes de desordres públics de l'art. 557 CP (en general, amb penes de sis mesos a tres anys de presó).

En el supòsit ara jutjat pel Suprem, aquesta gravetat qualificada de la infracció pot resultar discutible a la vista que en la declaració de fets provats continguda en la sentència es descriu, fonamentalment, una activitat parlamentària manifestament inconstitucional (en el seu cas, constitutiva d'un delictes de prevaricació i/o desobediència) i diverses manifestacions ciutadanes més o menys hostils o violentes (eventualment constitutives d'un delictes de desordres públics). Que la suma o acumulació d'aquestes dues circumstàncies pugui ser suficient per acreditar la gravetat qualificada que exigeix, pels motius exposats, el delictes de sedició és una tesi que a mi de moment no m'acaba de seduir.

Elena i Marta, 19 i 20 anys

L'Elena i la Marta, en una concentració contra la brutalitat policial ■ N.S.

“No ens podem manifestar lliurement”

L'Elena i la Marta no són de Barcelona, però s'hi han traslladat per cursar-hi els estudis. Ara, la ciutat que les ha acollit s'ha convertit en l'escenari de grans manifestacions a les quals no han volgut faltar. Van anar a l'aero-

port, a la Gran Via, i també a la ja anomenada “manifestació del paper de vàter”.

La Marta és independentista, però l'Elena no ho sap: “Tinc un dilema personal bastant gran”, diu tot rient. Diuen que es manifesten

perquè estan en desacord amb la sentència i per “les conseqüències que tindrà en l'aplicació de la justícia”, però també per reivindicar “els nostres drets de manifestació i a l'autodeterminació” i per protestar per “la repressió que hem viscut tota la setmana”.

La “repressió policial” les ha afectat molt. “No ens podem manifestar lliurement”, denuncien, i afirmen que els cossos de seguretat no tenen miraments a l'hora de carregar: “Fins i tot han rebut persones que no tenien res a veure amb les manifestacions.” L'Elena explica el cas d'una amiga seva que va ser víctima d'una càrrega policial quan passejava pel carrer. “Disparen des dels furgons indiscriminadament.”

En referència a les barricades que construeixen alguns manifestants, opinen que “són necessàries en autodefensa i ens semblen bé”, però no justifiquen que es cremi mobiliari urbà quan es fa “per diversió”. Pel que fa al llançament d'objectes als cossos policials, creuen que els manifestants “es passen una mica”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Membres de la PAH de tot Catalunya, en la darrera manifestació de fa uns dies, a la fira del Meeting Point, on una trentena van ser identificats per la policia ■ ACN

Les entitats denuncien que es coarta el dret a protesta

■ Critiquen que la sentència de l'1-0 consideri qualsevol acte de desobediència un delictes de sedició que comporti dures penes ■ Es mantenen fermes a l'hora de sortir al carrer tot i que no amaguen el temor

Elena Ferran
BARCELONA

Amb la sentència a les mans, que dicta, entre d'altres, les penes de nou anys de presó per als líders d'Òmnium i l'ANC, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, qualsevol acte de desobediència civil pot ser considerat a partir d'ara delictes de sedició. Això planteja a les entitats veïnals i als moviments socials un precedent davant les múltiples protestes i reivindicacions de lluita al carrer. Són activistes com els que surten per aturar els desnonaments els que veuen

coartat el dret a la llibertat d'expressió. La portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, Lucía Delgado, no amaga la preocupació i el malestar davant d'aquesta interpretació repressiva de la llei. Assegura, però, que des de la PAH seguiran "empoderant la gent per defensar els drets i fent accions civils i pacífiques mentre hi hagi lleis injustes".

La plataforma, que fa deu anys que lluita a Catalunya contra els desnonaments, es podria enfrontar a penes de presó pel fet de desobeir les ordres judicials. "Demanem a les co-

mitives judicials i als Mossos d'Esquadra que deixin de posar-se al costat dels propietaris i que no siguin còmplices d'uns desnonaments que no paren de multiplicar-se", reclama la seva portaveu.

Des que es va fer pública la sentència, els activistes de la PAH han detectat un increment de la vigilància policial, com fa uns dies al recinte firal del Meeting Point, on es van identificar 29 persones. "Seguirem al carrer mentre no hi hagi voluntat política per deixar de liderar el rànquing de la vergonya pel que fa al nombre de desno-

naments, i si per a la justícia això és sedició, serem sediciosos", diu Delgado.

La sentència equipara els actes de desobediència amb els d'un alçament quan es dificulta o s'impedeix el compliment de resolucions judicials o lleis i es tipifica de delictes de sedició, amb penes d'entre 4 i 15 anys de presó. "Ens preocupa que es pugui criminalitzar el dret a la protesta quan s'exerceix de manera pacífica i com a desobediència civil", defensa la portaveu de l'Aliança per la Pobresa Energètica, María Campuzano, que assenyalava que

continuaran al costat dels més vulnerables com fins ara per evitar que les grans empreses subministradores els tallin els serveis bàsics. Per Campuzano, les accions al carrer són l'"única eina que tenen els ciutadans perquè alguns escoltin", i troba molt perillós retrocedir en l'exercici d'aquest dret.

També la resolució judicial ha posat en alerta les famílies, i des de l'entitat de la Fapac, la seva presidenta, Belén Tascón, rebutja qualsevol retallada en drets polítics i civils com la que suposa criminalitzar la protesta. Ho

considera "molt perillós", perquè podria crear jurisprudència de cara a futures mobilitzacions.

Les entitats veïnals, que han guanyat moltes batalles sortint al carrer, ara temen per la repressió i viuen amb preocupació els enfrontaments dels últims dies. "L'encert més gran és que els pacifistes es posin al davant per mirar de frenar la tensió", assenyalava el vicepresident de la Federació de Veïns de Barcelona, Albert Recio, que no amaga el neguit de molts veïns de l'Eixample per l'encesa de barricades als portals de casa seva. Recio es mostra convençut que ara la prioritat és "desinflamar" el conflicte amb l'Estat i evitar que la tensió "arrossegui més joves que vagin a parar a la presó".

Una solució en mans de la classe política, que, segons el portaveu de la Plataforma Prou Peatges, Antoni Esteban, haurà de demostrar d'una vegada si està a l'altura. "Amb les manifestacions massives poc farem si després no s'escolta els que pensen diferent", diu Esteban, convençut que la sentència del Suprem ha suprimit d'arrel les mínimes garanties de llibertat d'expressió. "La gent té por; abans, per tallar una carretera, t'obrien un expedient, però ara per no res et posen a la presó", diu el portaveu de la plataforma, que no atura les mobilitzacions al Maresme per millorar la mobilitat i reivindicar la gratuïtat dels peatges. "Estem en una democràcia dictatorial en què, més que ciutadans, els catalans som súbdits", conclou l'activista.

La Taula del Tercer Sector, per la seva banda, advertia de les greus conseqüències sobre els drets polítics i democràtics. "Vivim amb temor que s'hagi vulnerat un dret fonamental a la manifestació, i és un precedent que afecta tots els espanyols", alertava la presidenta de l'entitat, Francina Alsina. ■

Les frases

"Tothom té por perquè no hi ha llibertat d'expressió i veus com ara per no res et posen a la presó"

Antoni Esteban
PLATAFORMA PRESERVEM EL MARESME I PROU PEATGES

"L'encert més gran és que els pacifistes es posin al davant per mirar de frenar la tensió al carrer"

Albert Recio
VICEPRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE VEÏNS DE BARCELONA

"Es criminalitza la protesta, un fet que crea jurisprudència de cara a futures mobilitzacions"

Belén Tascón
PRESIDENTA DE LES ASSOCIACIONS DE MARES I PARES DE CATALUNYA

"Continuar protestant al carrer és l'única eina que tenim els ciutadans perquè alguns escoltin"

María Campuzano
PORTAVEU DE L'ALIANÇA PER LA POBRESA ENERGÈTICA

"Seguim empoderant la gent per defensar els drets i fer accions pacífiques mentre hi hagi lleis injustes"

Lucía Delgado
PORTAVEU DE LA PLATAFORMA AFECTATS PER LA HIPOTECA

"Vivim amb temor que s'hagi vulnerat un dret fonamental. És un precedent que afecta tots els espanyols"

Francina Alsina
PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Toc d'atenció a l'Estat des del Consell d'Europa

La comissària de Drets Humans exigeix que s'investigui "l'ús excessiu de la força" per part de la policia ■ Dunja Mijatovic està particularment preocupada pels atacs produïts contra periodistes

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

El Consell d'Europa trenca el silenci que impera al Vell Continent sobre la situació a Catalunya. La comissària de Drets Humans del Consell d'Europa (CoE, segons la sigla en anglès), Dunja Mijatovic, va fer dilluns al vespre un toc d'atenció a l'Estat espanyol per la seva mà de ferro contra les protestes per la condemna als líders independentistes. En especial, es va mostrar crítica amb l'actitud de les forces de seguretat espanyoles i catalanes.

En un comunicat, Mija-

La frase

“Em preocupen els atacs a periodistes i les denúncies d'ús desmesurat de la força de la policia”

Dunja Mijatovic

COMISSÀRIA DE DRETS HUMANS

tovic va exigir que s'investigui "l'ús excessiu de la força" per part de la Policia Nacional i els Mossos i va mostrar preocupació pels "nombrosos informes" d'atacs contra periodistes. Conscient dels "reptes" que afronta la policia davant d'"atacs violents" i "nombrosos actes de van-

Dunja Mijatovic és la comissionada de Drets Humans a la Comissió Europea ■ ARXUI

dalisme" als carrers, Mijatovic va avisar que l'actuació s'ha de regir pels prin-

cipis de "necessitat i proporcionalitat" i va instar les autoritats espanyoles

a "reconsiderar" l'ús d'armes antiavalots i a "investigar i sancionar adequa-

dament" els usos de la força abusius.

Poc després de fer el comunicat, Mijatovic va ser testimoni d'una picabaralla a l'eurocambra per la sentència de l'1-O. Diversos eurodiputats van acusar el president del Comitè de Libertats, Justícia i Afers Interniors (LIBE) de l'eurocambra, Juan Fernando López Aguilar, membre del PSOE, d'"abusar" del seu càrrec per haver contradit l'eurodiputada d'ERC, Diana Riba, davant la comissària. En el seu torn de pregunta, Riba havia denunciat que la sentència de l'1-O "atempta contra els drets fonamentals", però López Aguilar va replicar que "en cap cas s'ha produït una condemna penal a l'exercici de la llibertat d'expressió". Una intervenció que va generar fortes queixes.

Malgrat la intervenció del socialista, Mijatovic va respondre a Riba que estava al cas dels problemes de l'Estat amb la llibertat de reunió i va anunciar que hi farà una visita preocupada per aquesta situació. ■

Ajuntament de Torredembarra
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió del dia 17 d'octubre de 2019, ha acordat provisionalment la modificació de les següents ordenances fiscals: núm. 4 (impost sobre béns immobles), núm. 6 (impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana), núm. 9 (taxes del servei de gestió de residus), núm. 11 (taxa expedició de documents), núm. 16 (taxes serveis cementiri), núm. 23, annex apartat vuitè, (taxa per aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general) i núm. 25 (taxes activitats).

D'acord amb el que estableix l'article 17.3 del RDL 2/2004 de 5 de març, que aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, i de l'article 49.c) de la Llei 7/85, reguladora de les bases de règim local, s'exposa al públic la modificació per un termini de 30 dies hàbils durant els quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que considerin oportunes.

En cas de no presentar-se'n cap s'entendran aprovades definitivament les modificacions d'acord amb l'establert en l'article 17.3 del RDL 2/2004 de 5 de març, que aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, i entraran en vigor el dia 1 de gener de 2020 prèvia publicació al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona del text íntegre de les modificacions aprovades.

Torredembarra, 17 d'octubre de 2019
L'alcalde
Eduard Rovira Gual

Ajuntament de Vallbona de les Monges
ANUNCI

L'Ajuntament de Vallbona de les Monges informa que convoca la licitació de l'alienació per subhasta (mitjançant subhasta tramitació ordinària per procediment obert) dels béns immobles següents:

Número d'expedient: 18 / 2019
Descripció de l'objecte: **Alienació de finca 1 PAU 1 V - Avinguda de Joan Montseny (Vallbona)**
Superfície: 400,00 m2
Destinació del bé: Residencial - Habitatge - CASES AÏLLADES
Referència cadastral: 0390901CF4909S0000FE
Càrregues o gravàmens: Lliure.
Finca registral núm. 2232 inscrita en el Registre de la Propietat de Tàrraga en el Tom 2853, Llibre 52, Foli 181, Inscripció 3a
Valor del contracte: 36.060,00 euros (més IVA vigent), que ha de ser millorat a l'alça.
Garantia provisional: 1.081,80€

Número d'expedient: 24 / 2019
Descripció de l'objecte: **Alienació de finca 2 PAU 1 V - Avinguda de Joan Montseny (Vallbona)**
Superfície: 360,02 m2
Destinació del bé: Residencial - Habitatge - CASES AÏLLADES
Referència cadastral: 0390902CF4909S0000ME
Càrregues o gravàmens: Lliure.
Finca registral núm. 2233 inscrita en el Registre de la Propietat de Tàrraga en el Tom 2853, Llibre 52, Foli 184, Inscripció 3a
Valor del contracte: 32.455,80 euros (més IVA vigent), que ha de ser millorat a l'alça.
Garantia provisional: 973,67€

Número d'expedient: 25 / 2019
Descripció de l'objecte: **Alienació de finca 3 PAU 1 V - Avinguda de Joan Montseny (Vallbona)**
Superfície: 360,02 m2
Destinació del bé: Residencial - Habitatge - CASES AÏLLADES
Referència cadastral: 0390903CF4909S0000OE
Càrregues o gravàmens: Lliure.
Finca registral núm. 2234 inscrita en el Registre de la Propietat de Tàrraga en el Tom 2853, Llibre 52, Foli 187, Inscripció 3a
Valor del contracte: 32.455,80 euros (més IVA vigent), que ha de ser millorat a l'alça.
Garantia provisional: 973,67€

Número d'expedient: 26 / 2019
Descripció de l'objecte: **Alienació de finca situada al vial sector 1 (pujada cementiri) del nucli de Montblanquet**
Superfície: 72,24 m2
Destinació del bé: Residencial - Habitatge
Referència cadastral: 25300A006002540000HS
Càrregues o gravàmens: Lliure.
Finca registral núm. 2244 inscrita en el Registre de la Propietat de Tàrraga en el Tom 2853, Llibre 52, Foli 208, Inscripció 1a
Valor del contracte: 6.512,57 euros sense IVA, que ha de ser millorat a l'alça.
Garantia provisional: 325,63€

El procés de tramitació de licitació de cadascuna de les finques és electrònic, és a dir, que els licitadors hauran de preparar i presentar les seves ofertes obligatòriament de forma electrònica a través de l'eina de preparació i presentació d'ofertes de la Plataforma de Contractació del Sector Públic a través de la pàgina web municipal www.vallbonadelesmonges.cat (Perfil del Contractant) o directament a l'enllaç <https://contractaciopublica.gencat.cat/perfil/vallbonadelesmonges> on a més les persones interessades poden complementar tota la informació que necessitin.

Data límit de presentació: 28/11/2019 a les 23.59

L'obertura de propostes serà el dia 02/12/2019 a l'Ajuntament de Vallbona de les Monges.

Vallbona de les Monges, 16 d'octubre de 2019
Elisabet Riera i Bracons
Alcaldesa

2a fia trail
sant julià de cerdanyola

27-10-2019

37 km
16 km

La Nova Fita, Sant Julià de Cerdanyola, Diputació de Barcelona, CAMELBAK, SILVA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els carrers de l'Eixample de Barcelona, escenari de les dures càrregues de la policia i dels enfrontaments amb els manifestants, han quedat sense mobiliari urbà ■ JORDI PANYELLA

On és el contenidor?

CONTENIDORS • A falta de contenidors, que es van cremar durant els enfrontaments amb la policia la setmana passada, els barcelonins del centre han de deixar la brossa en bosses a terra **UN TEMPS** • L'Ajuntament ja ha dit que en espera que es calmin les protestes de moment els contenidors no es reposaran **SEGURETAT** • S'al·leguen mesures de seguretat

Mireia Rourera
BARCELONA

Un miler de contenidors d'escombraries van cremar al centre de Barcelona al llarg de la setmana passada durant els enfrontaments entre manifestants i antiavalots de la policia, Mossos i policia espanyola. Com que les protestes continuaran, de moment l'Ajuntament no els ha reposat i, segons el gerent de Medi Ambient i Serveis Urbans, Frederic Ximeno, no està previst que se'n col·loquin de nous de forma immediata. Darrere d'aquesta decisió hi hauria, més que una qüestió econòmica, que també, una qüestió de seguretat. L'administració tem que si es tornen a posar es tornin a cremar a la primera oportunitat.

El cas és que, sense contenidors, els barcelonins treuen la brossa com fa segles que es feia i la deixen a terra, si poden, en el requadre on hauria anat el contenidor. Si es passeja pel centre, per Trafalgar, per exemple, la plaça Urquinaona, la Via Laietana..., en moltes cantonades s'hi veuen bosses, caixes i cartons. L'Ajuntament ha demanat als veïns

que intentin no treure les deixalles fins a partir de les vuit del vespre i que, sobretot, no dipositin les bosses de la brossa a les papereres. També demana que, en la mesura que es pugui, s'eviti baixar uns dies el carró i el vidre. És difícil de complir perquè la gent quan tenia els contenidors normalment els baixava a l'hora que li anava bé, no a partir de les vuit del vespre. Però déu-n'hi-do la responsabilitat, perquè la brossa

Ajuntaments com els de Barcelona, Sabadell o Girona de moment no posaran contenidors

està força ben col·locada. En tot cas, no hi ha bosses pertot, sinó ben delimitades. L'Eixample; la part sud de Gràcia, entorn dels Jardinetes, i la part nord de Ciutat Vella, al voltant de la plaça d'Urquinaona, són les zones més afectades.

L'Ajuntament ha xifrat en 2,7 milions d'euros el cost dels danys causats a Barcelona els últims dies, una quantitat en què s'inclouen no només els contenidors cremats, sinó

també parts del paviment (es van arrencar moltes llambordes), senyals de trànsit, semàfors i parades d'autobús.

Barcelona Oberta va xifrar ahir la caiguda de l'activitat comercial en un 30% i un 40% per les protestes dels darrers dies i els atacs policials (en molts edificis hi ha vidres trencats que fa tota la pinta que hagin estat tocats per pilotes de goma, i també alguna pedra). L'associació del passeig de Gràcia, que agrupa establiments comercials, empreses i veïns, ahir va presentar l'enlluminat de Nadal, que està per caure i, aprofitant que feien una roda de premsa, va demanar a les entitats que convoquen actes reivindicatius que els donin un respir i es concentrin en altres zones. "Que no sempre la càrrega de les manifestacions caigui sobre nosaltres", va implorar el president de l'associació, Lluís Sans, que va assegurar que pels fets de la setmana passada "els establiments del passeig no han tingut danys considerables, més enllà d'alguna terrassa i pintades". Segons Sans, només al passeig de Gràcia van cremar "més de 250 contenidors" i la nit de dimarts van coexistir 100 focs en

2,7

milions d'euros calcula l'Ajuntament de Barcelona que és el cost dels danys causats en el mobiliari urbà durant les protestes de la setmana passada i el cap de setmana. Aquí s'hi compten contenidors cremats, semàfors, papereres, llambordes i parades d'autobús.

aquesta via.

Els focs i la cremada de contenidors no van passar només a Barcelona. En moltes altres ciutats els manifestants també van haver de fer barricades per fugir de la violència de la policia. A Girona, per exemple, es van cremar quasi una cinquantena de contenidors. L'Ajuntament també ha dit que té la intenció de mantenir el perímetre entre el Barri Vell, Mercadal i Bonastruc sense reposar els contenidors cremats per motius —diuen també— de seguretat. S'hi ha reforçat la recollida manual d'escombraries i la recollida dels contenidors soterrats.

També a Sabadell es van cremar contenidors i l'Ajuntament va xifrar ahir en 40.000 euros els diners que haurà de pagar per substituir-los. Els contenidors cremats, segons el consistori, van ser, sobretot, els que estaven situats davant la comissaria de la Policia Nacional. Hi ha haver "dues tandes" de cremes, que van tenir lloc la nit de divendres i la de dissabte. Aquestes van ser als barris del Centre, Gràcia, Covadonga, Creu de Barberà, Creu Alta i Ca n'Oriac, tots punts allunyats els uns dels altres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un mes després del 23-S es denuncia l'arbitrarietat

■ Els advocats presentaran recursos, en breu, després que s'hagi aixecat parcialment el secret de sumari ■ Els familiars denuncien que la policia podria haver drogat el fill abans que declarés

J.B.
BARCELONA

Aquesta matinada fa just un mes que la Guàrdia Civil va detenir nou persones vinculades als CDR (set continuen a la presó, a Soto del Real, i dues més estan en llibertat amb càrrecs) rebentant portes i encanonant detinguts i familiars. El magistrat del jutjat central d'instrucció número 6 de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, va decretar presó provisional. Amb un secret de sumari que s'ha aixecat parcialment (els advocats encara no havien rebut ahir a la tarda la còpia de la investigació policial que els permeti iniciar els seus escrits de defensa), les informacions, fins ara, s'han anat filtrant (des de fonts policials o fiscalia) a determinats mitjans de comunicació. Xavi Pellicer, coordinador dels advocats del 23-S, no els dona cap credibilitat. Els familiars han pogut tenir les primeres entrevistes amb els detinguts a Soto del Real. Ferran Jolis, pare del detingut Ferran Jolis, denunciava dilluns a TV3 que el fill li havia dit que, baixant cap a Madrid, "quan estava encaputxat, em van posar alguna cosa a l'aigua". La seva companya, Mireia Bosa Sala, es

Concentració a Sabadell el 28 de setembre passat, en suport als set detinguts dels CDR ■ ORIOL DURAN

va estranyar quan va rebre una trucada a dos quarts de set del matí del 24 de setembre. Li informava que just havia acabat de declarar (van començar a les onze de la nit) i que no ho digués a ningú, que l'havia trucada i que havia optat per l'advocada d'ofici que li havien recomanat ("ells ja saben el que es fan") (va renunciar al d'Alerta Solidària, com li havia recomanat el pare, perquè el van coaccionar) i "que estava col·la-

borant, fent el que ells volen".

Diumenge passat es va fer una festa a Sabadell en suport als acusats per recaptar fons per als familiars dels detinguts. Els organitzadors celebraven l'èxit d'una acció que es va allargar tot el dia, sense incidents, amb molt entusiasme de les colles de Sabadell i dels artistes que hi van intervenir ("tot van ser facilitats", comenten). Ahir al vespre encara no s'havia fet recompte, ja

que hi havia moltes fonts d'ingressos diferents (dinar, la barra, *merchandising*, discos i llibres a disposició de venda en para-des). Tots els ingressos, per ara, s'envien a un compte vinculat a una associació de la Catalunya del Nord, fins que es creï una entitat que tingui un compte corrent i que no hi hagi problemes fiscals.

Tres delictes

El jutge sosté que hi ha suficients indicis criminals contra els set detinguts. Assegura que formen part d'un grup fins ara desconegut i anomenat Equip de Resposta Tàctica (ERT) i comparteix amb el fiscal que els investigará per tres delictes: pertinença a organització terrorista, tinença d'explosius amb fins terroristes i conspiració per a la comissió d'estralls. Xavi Duch i Jordi Ros continuen en aïllament, mentre que Txevi Buigas, Eduard Garzón, Ferran Jolis, Alexis Codina i Germinal Tomàs continuen tancats a la presó. Per acabar, David Budria i Clara Borrero van quedar lliures amb càrrecs, tot i que tenen les mateixes acusacions. La parella admetia la seva sorpresa en una entrevista a FAQS, de TV3, fa unes setmanes.

David Aranda, l'advocat de Duch ("està amb la perspectiva d'assumir una detenció política, que no té res a veure amb fets materials") estimava dilluns a la nit, al *Més 3/24*, que hi podrien haver detencions en fred "durant els propers sis mesos". Qualificava de "vorejar la prevaricació judicial" algunes de les interpretacions en les detencions pels disturbis la setmana passada. ■

Concentració, avui, a Sabadell

No estan sols. Avui a les dotze del migdia està prevista una roda de premsa al davant de l'ajuntament de Sabadell a càrrec dels familiars i entorn dels detinguts d'ara fa just un mes. També s'ha organitzat una concentració al vespre. Al Racó del Campanar (a tocar de l'ajuntament) sota el lema "Un mes sense vosaltres, us volem a casa". Serà a partir de dos quarts de vuit

del vespre i acompanyaran els familiars altres representants com ara Tamara Carrasco (també obligada a no sortir del seu poble durant prop d'un any) i el raper Alex Nicolaev Elgio. També es preveu rebre missatges del raper Valtornyc i d'Adri Carrasco (l'altre CDR que es va escapar en l'operació en que va ser detinguda Tamara), que comparteixen exili a Brussel·les.

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EURO CREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqeurocredit.com

FUNDACIÓ PRIVADA CASAL DELS AVIS D'ALFORJA

Des de 1990 cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.

On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposen d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatria, Cuiners i equip de manteniment

Disposen de places de centre de dia lliures

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Girona suspèn els concerts i les barraques de les Fires

J.N.
GIRONA

L'Ajuntament de Girona ha decidit suspendre tots els concerts que s'havien de fer a la Copa durant els

dies de Fires de Sant Narcís (del 25 d'octubre al 3 de novembre). La decisió s'ha pres arran d'un informe policial que constata la impossibilitat de garantir la seguretat si es repeteixen

els aldarulls que hi ha hagut al sector la darrera setmana arran de les protestes per la sentència del Suprem. També s'han suspès les barraques que se situaven al mateix espai. ■

OPINIÓ

Esteve Vilanova

Els presidents Pedro Sánchez i Quim Torra, en una de les reunions que han mantingut ■ ARXIU

Mode eleccions

A vui ningú pot negar que el problema més greu que té Espanya és el problema català i, malgrat això, per a ells ara el més important és el seu futur electoral. Einstein deia que si hagués de resoldre un problema del món en 60 minuts, n'utilitzaria 55 per analitzar-lo i arribar a un diagnòstic real i 5 per resoldre'l. Amb aquesta exposició, pretenia fer veure la importància que té, a l'hora de resoldre un problema, tenir-lo ben definit i diagnosticat. Quan el ministre Fernando Grande-Marlaska i el també ministre José Luis Ábalos s'entesten a dir que és un problema només d'ordre públic, hi veig l'error de diagnòstic, tot i que sospito que tenen ben detectat el problema real, però la seva incompetència, així com la diabòlica situació que provoca estar en mode electoral, els impedeix fer qualsevol moviment per necessari que sigui. La seva ineptitud ha convertit el que per a ells era una qüestió judicial en un problema d'ordre públic, mentre persisteix el que és realment important: el polític. El suflé que alguns somiaven creix.

La negativa del president espanyol, Pedro Sánchez, a reunir-se amb el nostre president, fins i tot quan ve a Barcelona per visitar els "seus" ferits, a banda de ser una gran irresponsabilitat, demostra que els polítics d'avui dia només es mouen pels interessos partidistes, i el propòsit d'humiliar l'adversari.

El president de l'Estat, a cada petició de trobada del president de Catalunya, posa una nova condició per al diàleg, i no m'estranjaria que, en aquest món dels estirabots, la propera petició fos jurar solemnement la bandera *rojigualda*. Tot és un despropòsit tan gran que sembla impossible.

La sentència ha estat un cop molt dur per a molta gent a Catalunya, fins i tot entre els no independentistes. Pesarà molts anys com una llosa i complicarà molt més qualsevol aproximació per mínima que sigui.

Lamentablement, també hem de dir que els nostres partits, en diferents graus de culpa, no estan a l'altura del moment històric que vivim. Els moviments electorals i aquestes deslleialtats de certs polítics i líders del món independentista envers el mateix món independentista, a part de ser d'una baixesa moral i una infidelitat extraordinàries, són un error histò-

ric. Hi ha un pla dissenyat per La Moncloa per dividir els consellers del govern de Torra, per aïllar-lo i provocar noves eleccions, i en aquest sentit hem d'interpretar les paraules de la vicepresidenta Carmen Calvo respecte als contactes amb el vicepresident Aragonès. També les reunions unilaterals del president del Parlament per parlar de la crisi catalana amb moltes institucions, però sense la presència del govern de Catalunya, ni l'ANC ni la Cambra de Comerç de Barcelona, podrien formar part d'aquest desig d'aïllament del president Torra. I no s'adonen que qualsevol solució demana un gran consens en el món independentista?

En l'àmbit econòmic, la sentència també ha estat rebuda amb un desconcert total. No s'ho esperaven. I l'èxit de la vaga general i les marxes massives han generat encara més pessimisme i neguit entre els que pensaven que podien temporitzar i trobar una solució. La UGT i CCOO no van

Els polítics d'avui només es mouen pels interessos partidistes i el propòsit d'humiliar l'adversari

donar suport a l'aturada malgrat que una de les seves dirigents ha estat condemnada. Però una evidència, que també s'ha observat en altres països, és la pèrdua d'autoritat dels sindicats i els partits polítics davant les convocatòries massives. La tecnologia i altres actors avui tenen molt més poder, per no dir que tenen el poder.

Hi ha dos elements nous i importants que podrien tenir un efecte decisiu en el món empresarial d'avui: Eines de País, amb la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona, i aquest Tsunami Democràtic, del qual se sap poca cosa, però que té un poder de convocatòria altíssim. Si fos el màxim responsable d'algunes d'aquestes empreses que al seu dia van traslladar la seu social fora de Catalunya tot i haver nascut i crescut aquí, i que sovint ratifiquen que no tornaran, sincerament no estaria gaire tranquil, perquè el poder dels clients i dels usuaris organitzats és impressionant.

859744-12181300

Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

EDICTE

La Corporació Municipal en Ple, en sessió ordinària de data 18 de setembre de 2019, adopta, per unanimitat dels membres assistents, entre altres, el següent acord:

Primer.- Declarar l'oportunitat i la conveniència per a l'interès públic local de modificar puntualment el planejament general vigent, dins l'àmbit del SUP 3 – Sector de Desenvolupament residencial esportiu "Masia Bach", amb l'objectiu de permetre la flexibilització de la distribució de les diferents tipologies edificatòries previstes per aquest sector, i a la vegada realitzar una refosa d'allò definit pel PGOU'91, i la MPPGOU realitzada al 2011 respecte a l'augment de densitat de part de les parcel·les incloses dins aquest àmbit.

Segon.- Aprovar inicialment la "Refosa de l'ordenament urbanístic i Modificació Puntual del PGOU'91 a l'àmbit SUP 3 – Sector de Desenvolupament residencial esportiu Masia Bach", en els termes exposats a l'informe de l'arquitecte municipal, transcrit a la part expositiva del present acord.

Tercer.- Sotmetre, el document aprovat inicialment, així com tota la documentació que s'hi integra, a informació pública pel termini d'1 mes, mitjançant publicació del corresponent edicte al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), al diari "El Punt Avui" i a la seu electrònica de l'ajuntament <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/board/> a la secció Tauler d'Anuncis, als efectes de presentació d'al·legacions, reclamacions i/o suggeriments, per part de qualsevol persona interessada i pels ciutadans/es en general.

La presentació d'al·legacions, reclamacions i/o suggeriments es pot formular a través de la comunicació ordinària amb l'administració municipal mitjançant la seu electrònica d'aquest ajuntament <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat> (Catàleg de Tràmits/ Tràmits destacats/Instància General). Es pot fer en format paper o format electrònic (per a aquest últim és necessària identificació electrònica). El navegador a utilitzar és el Chrome.

També es poden presentar presencialment al Servei d'informació i Atenció al Ciutadà (SIAC), ubicat a les dependències de l'Ajuntament, carrer Major 8-10 de Sant Esteve Sesrovires, i en l'horari que es detalla més avall en aquest acord.

Amb el benentès que l'acord íntegre, el contingut complet de l'expedient d'aquesta modificació puntual del Pla General, l'informe de l'arquitecte municipal i l'informe jurídic es trobaran publicats a la seu electrònica <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> a la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

Quart.- Simultàniament, sol·licitar l'informe dels municipis veïns i dels organismes sectorials competents. Els organismes considerats com a afectats als quals és necessari demanar informe són els següents:
Departament de Medi Ambient (Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona).
Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.
Agència Catalana de l'Aigua
Tot això sens perjudici de la necessitat de sol·licitar informes a d'altres organismes segons sigui necessari com a conseqüència de les consultes i reunions que es puguin establir a partir d'ara.

Cinquè.- En compliment de la disposició addicional desena del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, amb les modificacions introduïdes per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, els terminis establerts per aquesta Llei –per exposició pública–, s'amplien en un mes, en cas que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Sisè.- Aprovar simultàniament el Programa de participació ciutadana, que s'incorpora a aquest acord com a ANNEX 1.

Setè.- Donar publicitat del present acord al Butlletí Municipal "El Sesrovirenç".

ANNEX 1

Als efectes d'allò que es determina en els articles 8 i 59.3 a) del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme (modificat per Llei 3/2012, de 22 de febrer); i article 21, 22 i 105 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, s'estructura el següent:

PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

A) Documentació sotmesa a informació pública:

1.- Document, proposta tècnica de modificació puntual del planejament general, que s'aprova inicialment.
2.- La definició d'objectius de la modificació reflectits al document tècnic esmentat i acord d'aprovació del mateix pel Ple Municipal; així com el present Programa de participació ciutadana.

B) Abast de la comunicació i participació ciutadana:

1. Informació pública formal.
Regulada per la Llei d'urbanisme, pel seu reglament i per les disposicions sectorials vigents. Es concreta en la forma següent:
a) Termini: 1 mes.
b) Medis: mitjançant publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), al diari "El Punt Avui" i a la seu electrònica de l'ajuntament <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/board/> a la secció Tauler d'Anuncis, als efectes de presentació d'al·legacions, reclamacions i/o suggeriments; i simultàniament, mitjançant la sol·licitud d'informe dels municipis veïns i dels organismes sectorials competents.
Els organismes considerats com a afectats als quals és necessari demanar informe són els següents:
Departament de Medi Ambient (Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona).
Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.
Agència Catalana de l'Aigua
Tot això sens perjudici de la necessitat de sol·licitar informes a d'altres organismes segons sigui necessari com a conseqüència de les consultes i reunions que es puguin establir a partir d'ara.
c) Finalitat: formulació d'al·legacions, reclamacions i/o suggeriments, pels interessats i per la generalitat dels ciutadans/es.
Durant el termini d'informació pública, l'acord íntegre, el contingut complet de l'expedient de l'aprovació inicial de la "Refosa de l'ordenament urbanístic i Modificació Puntual del PGOU'91 a l'àmbit SUP 3 – Sector de Desenvolupament residencial-esportiu Masia Bach", l'informe de l'arquitecte municipal i l'informe jurídic podran ser consultats a la seu electrònica <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> en la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

2. Comunicació als ciutadans.
Accions de comunicació a banda de la informació pública format:
a) Termini: 1 MES.
b) Medis: mitjançant accions de difusió i comunicació en els mitjans d'informació d'abast local, emissora de ràdio municipal i butlletí municipal.

3. Participació dels ciutadans i de les institucions.
a) Canals oberts a la formulació per part dels ciutadans/es i de les institucions en general, d'al·legacions, reclamacions i/o suggeriments: Es concreten a través de la comunicació ordinària amb l'administració municipal mitjançant la seu electrònica d'aquest ajuntament <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat> (Catàleg de Tràmits/ Tràmits destacats/Instància General). Es pot fer en format paper o format electrònic (per a aquest últim és necessària identificació electrònica). El navegador a utilitzar és el Chrome.
També es poden presentar presencialment al Servei d'informació i Atenció al Ciutadà (SIAC), ubicat a les dependències de l'Ajuntament, carrer Major 8-10 de Sant Esteve Sesrovires, i en l'horari següent:
Horari d'atenció presencial del SIAC:
Matins: de dilluns a divendres, de 8.30 a 14.00 h.
Tardes: dilluns, dimecres i dijous, de 16.30 a 18.45 h. (*)
(*) Excepte el 5 de gener, Setmana Santa, horari d'estiu, 23 de juny, mes d'agost, setmana de Nadal i setmana de Cap d'Any en què l'horari serà només de matins.
Horari d'atenció presencial del SIAC durant l'estiu:
Matins: de dilluns a divendres, de 8.30 a 14.00 h.
Tardes: dilluns i dijous, de 16.30 a 18.45 h (**)
(**) Durant la setmana de Festa Major i mes d'agost l'horari serà de matins.

b) En compliment de l'article 8.5 b) i c) del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme (modificat per Llei 3/2012, de 22 de febrer), es comunica que tenen accés telemàtic al document de la "Refosa de l'ordenament urbanístic i Modificació Puntual del PGOU'91 a l'àmbit SUP 3 – Sector de Desenvolupament residencial-esportiu Masia Bach", així com de l'informe de l'arquitecte municipal i de l'informe jurídic, a la seu electrònica <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> a la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

4. Intervenció de consell assessor. (Consell Consultiu Municipal de participació ciutadana). Sectors de la població significatius.
Al municipi de Sant Esteve està constituït i en funcionament el Consell Consultiu Municipal, que representa els diferents segments de la població significatius amb capacitats per informar amb caràcter previ les modificacions puntuals del planejament urbanístic vigent.
A més, aquest Consell Assessor (Consell Consultiu Municipal de participació ciutadana) emetrà informe amb caràcter previ a l'aprovació provisional del document en tràmit.

C) Tractament dels resultats de la comunicació i participació ciutadana. Sistema de recollida i anàlisis de les al·legacions, reclamacions i/o suggeriments i presentació de l'informe de resultats del procés:
Totes les al·legacions, reclamacions i/o suggeriments seran objecte d'anàlisi amb caràcter previ a l'aprovació provisional que, en el seu cas, correspongui, amb emissió d'informe i resposta suficientment individualitzada.
El conjunt de documentació esmentada i l'informe ressenyat formarà part de l'expedient administratiu i serà comunicat al Consell Assessor Municipal (Consell Consultiu Municipal de participació ciutadana), als efectes oportuns.
"Contra l'acord d'aprovació inicial poden interposar les al·legacions que cregueu oportunes dins del termini d'1 MES, a comptar des de l'endemà de la darrera publicació d'aquest Edicte als mitjans d'informació esmentats."
"S'informa que, en compliment de l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques, totes les persones jurídiques resten obligades a relacionar-se amb les administracions públiques, a través de mitjans electrònics."
Sant Esteve Sesrovires, 15 d'octubre de 2019
El secretari, Vist i plau
Ricard Rosich i Palet L'alcalde,
Enric Carbonell i Jorba